

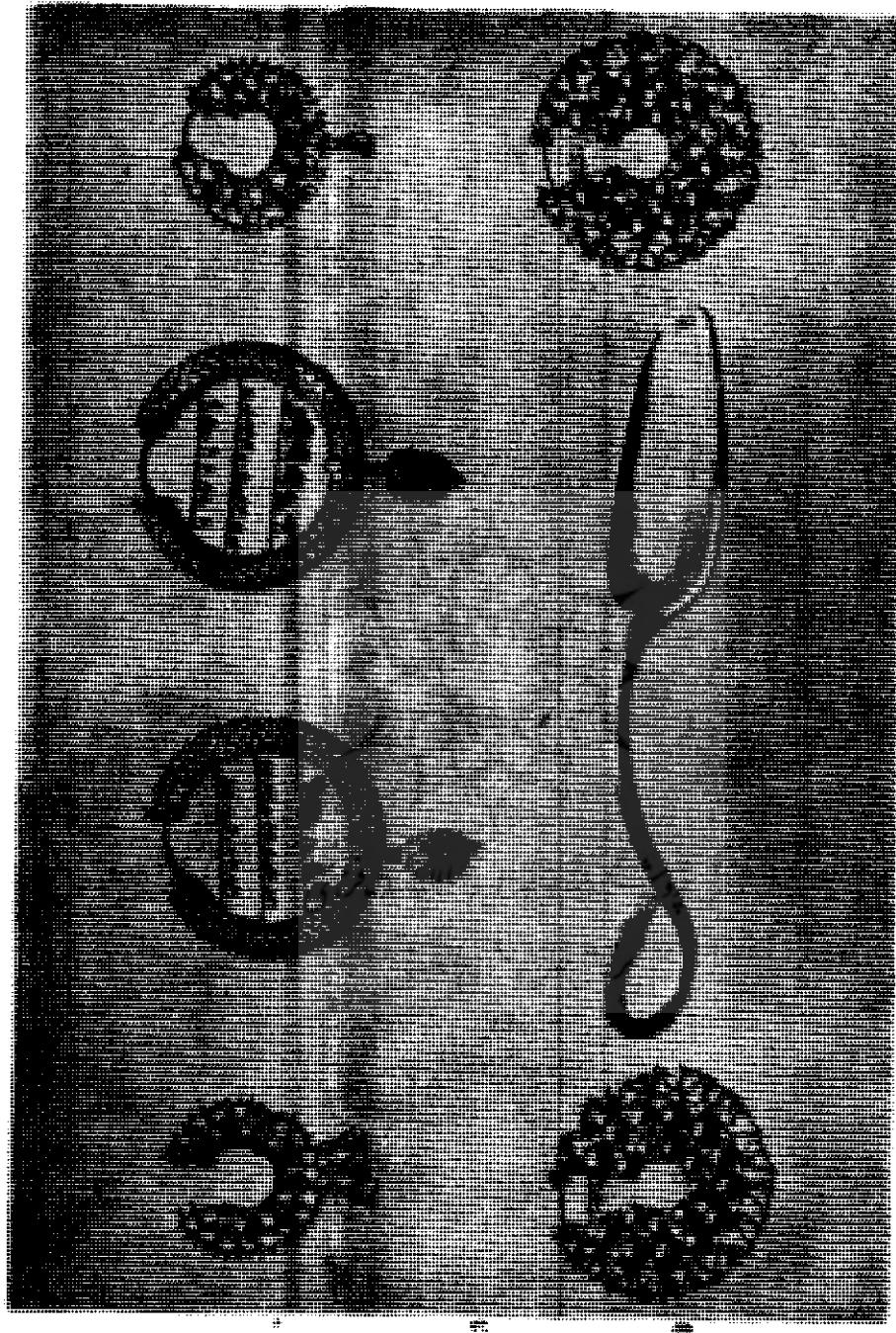
کاوش در پاسارگاد
خواری پاسارگاد در سال ۱۳۲۹ خورشیدی (۲۵۰۹ ش) توسط
بنگاه علمی تخت جمشید شروع شد و در سال ۱۳۳۱-۲ (۲۵۱۱ و
۲۵۱۲ ش) بقایای کاخ بزرگ کورش از زیر خاک بیرون آمد و در

آرامگاه کوروش بزرگ در پاسارگاد (متوفی در ۵۴۹ ق - م)

جوار کاخهای هخامنشی در سالهای بعد حفریات جالبی انجام گرفت که ضمن این کاوشها، کاوش سالهای ۱۳۴۱ و ۱۳۴۲ خورشیدی (۲۵۲۱ و ۲۵۲۲ ش) پروفسور دیوید استروناخ بود که مقادیر زیادی از آثار و اشیاء طلائی زمان هخامنشی را به هنر دوستان آثار دوره هخامنشی ارائه کرد. پاسارگاد قدیمترین و اولین پایتخت شاهنشاهان هخامنشی بوده است و کورش بزرگ آنچه را مقر فرمانروائی خویش قرارداده و از آنجا به ایران بزرگ آنروز حکومت میکرده است.

گوشواره‌های زینتی زیبای تزئینی و بکار قاشق نقره بادسته‌ای که سر اردک دارد. مکشوفه از حفاری باستانی بصریست آنایدید. استر و تاج

کاوش در نقاط دیگر ایران :

گذشته از مناطقی که آنها را مفصلًا شرح دادیم مناطق دیگری نیز وجود دارد که حفاری و بررسی در آنها انجام گرفته و به علت محدود بودن مقاله نمیتوان همه را بطور کامل شرح داد و ناچار باختصار از آنها نام مینویسیم.

دشت قزوین :

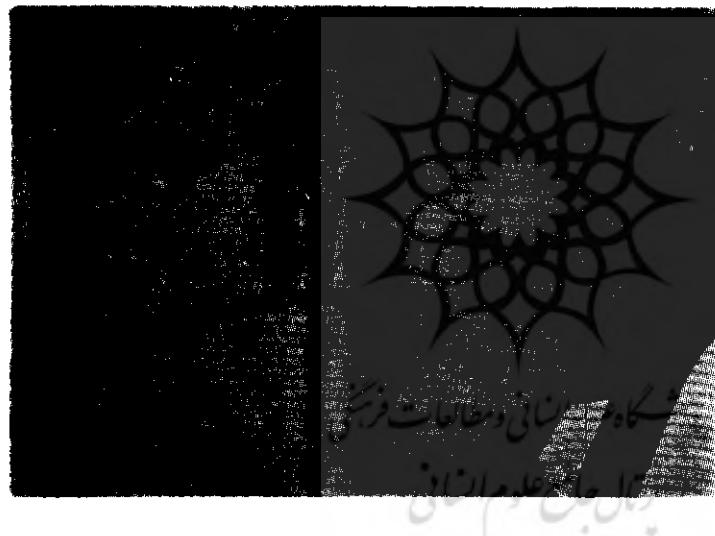
تپه موشلان اسماعیل آباد (بین هشتگرد و کرج) در سالهای ۱۳۳۷ و ۱۳۳۸ خورشیدی (۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ شاهنشاهی) به وسیله آقای مهندس علی حاکمی حفاری شد و قدمت تمدن آنجا به هزاره چهارم و پنجم پیش از میلاد میرسد.

جام سطالی با نقش بنز اسماعیل آباد
هزاره سوم پیش از میلاد مسیح حفاری آقای
مهندس علی حاکمی

در قره تپه شهریار هم حفاریهای مختصری صورت گرفته تمدن آن قابل مقایسه با اسماعیل آباد است.

در تپه‌های زاغه و قبرستان سگزآباد دشت قزوین در سال ۱۳۴۸ آقای دکتر عزت‌الله نگهبان استاد دانشگاه و رئیس دانشکده ادبیات دانشگاه تهران حفاریهای کاملی انجام داد که مشترکاً از طرف دانشگاه تهران و مرکز باستان‌شناسی ایران همه ساله ادامه یافته است. تمدن این محل نیز مربوط به هزاره سوم و چهارم و دوم پیش از میلاد مسیح است.

کاسه سفالی منقوش از
حفاری سگزآباد دشت قزوین
آقای دکتر عزت‌الله
نگهبان در سگزآباد

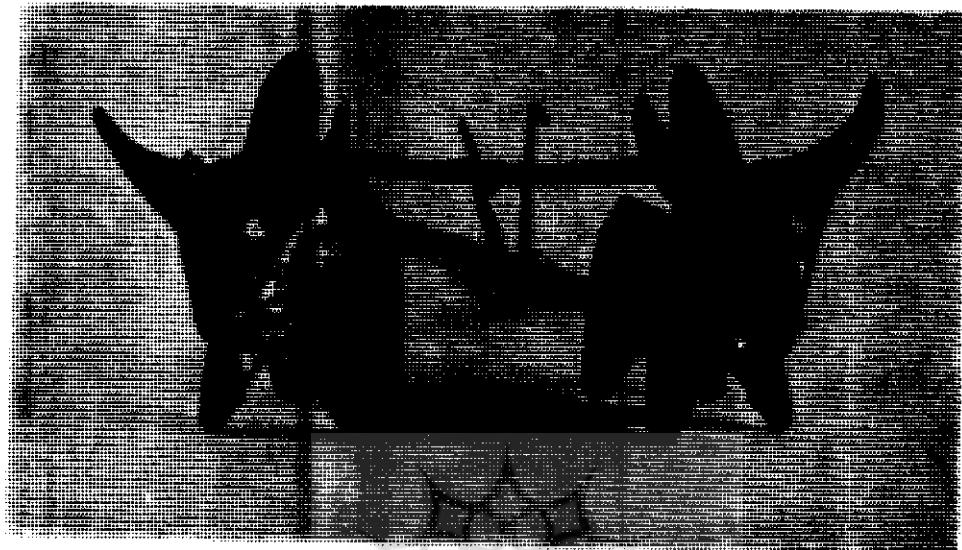
گیلان و مازندران

تپه مارلیک یا چراغعلی تپه نزدیک روبار قرار گرفته است. از سال ۱۳۳۷ (۲۵۱۷ ش) حفاری این محل به ریاست آقای دکتر عزت‌الله نگهبان آغاز گردید و مدت ۲ سال طول کشید و تعدادی از نفیس‌ترین اشیاء زرین و سیمین از گورهای این منطقه بدست آمد که متعلق به هزاره اول و اوخر هزاره دوم پیش از میلاد مسیح است.

مجسمه‌های گاو سفالی که در حفاری مارلیکبوسیله آقای دکتر نگهبان کشف شده است.
 (۱۳۰۰-۹۰۰ ق - م)

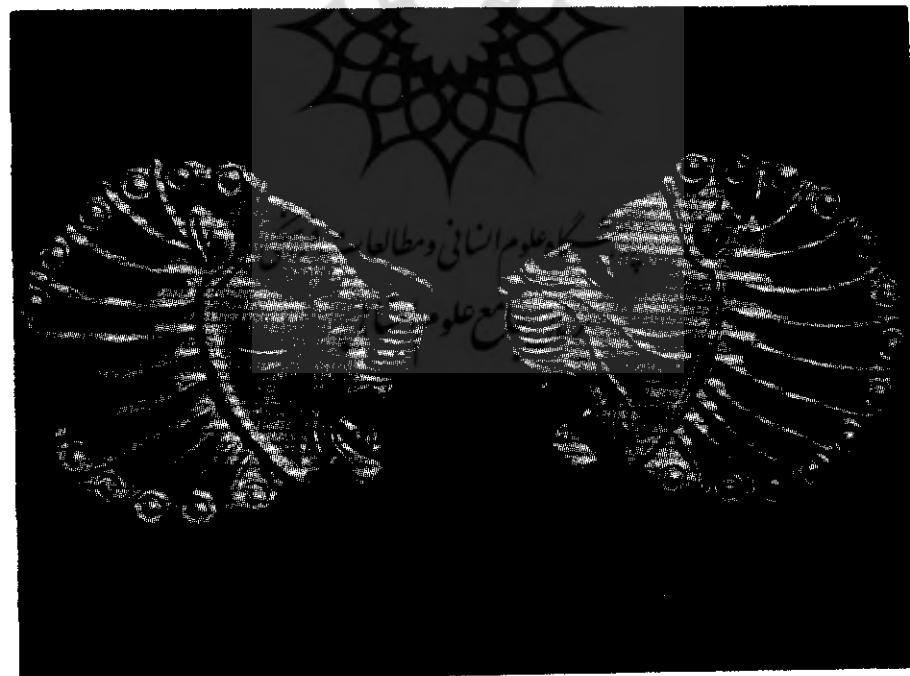

کاو آهن مکشوفه از تپه مارلیک خلداری آقای دکتر عزت‌الله
نگهبان (۹۰۰ - ۱۲۰۰ ق - م)

در استان گیلان در منطقه‌های کلووز و جوبن و شمام آقای مهندس حاکمی مدت ۵ سال حفاری کرد و تعدادی از نفیس‌ترین آثار زر و مفرغ و سفال و شیشه‌ای را از کاوش‌های خود بدست آورد که بیشتر آنها متعلق به هزاره اول و دوم پیش از میلاد است. و همچنین در قسمت‌های جنوبی گیلان در منطقه‌های املش و عمارلو و دیلمان در پنجاه سال اخیر حفاری‌های متعدد تجاری انجام شده است که نمونه‌هائی از بهترین اشیاء زرین و سیمین مربوط به هزاره‌های اول و دوم پیش از میلاد از آنجا کشف گردیده است.

آقای مهندس علی حاکمی
مشغول عکسبرداری از قبور
مکشوفه گلورز (رستم آباد)
نسزدیک روستا رودبار است .
سرکارگرها ایستاده اند تا
کلارعکسبرداری پایان پذیرد
و مشغول حفاظتی گردند .
تمدن گلورز متعلق به هزاره
اول پیش از میلاد میباشد .

دوسر شیر از طلا که متعلق به دوره هخامنشی
است و از عمارلو گیلان پیدا شده است .

در کلار دشت مازندران در سال ۱۳۱۸ (۲۴۹۸ ش) ضمن احداث کاخ بیلاقی خاندان پهلوی مقداری آثار سفالین و مفرغی و سیمین و زرین پدیدار شد و به فرمان اعلیحضرت فقید رضا شاه کبیر اشیاء زرین آنجا را به بانک ملی ایران تسلیم کردند و بعداً بفرمان شاهنشاه آریامهر در مقابل هموزن آنها به بانک ملی طلا داده شد و آنها را برای تماشا و نگهداری در تالار گنجینه موزه ایران باستان قرار دادند.

در شاه تپه گران آقای پروفسور آرن سوئدی کاوش کرد و در تپه سنگ چخماق ۷ کیلومتری شاهرود پروفسور ماسودا ژاپنی در سه فصل در سالهای ۵۰ و ۵۲ و ۵۴ (۲۵۳۰ و ۲۵۳۲ و ۲۵۳۴) حفاری کرد و آثار تمدن جالبی نمایان گردید.

درویانه‌های جرجان از زمستان ۱۳۴۹ (۲۵۲۹ ش) حفاری‌های وسیعی به ریاست دکتر محمد یوسف کیانی و معاونت نگارنده شروع شد که همه‌ساله این حفاری ادامه پیدا کرده است. این کاوش مقدار زیادی از نکته‌های مبهم تمدن‌های دوران اسلامی آن محل را روشن ساخته است. ضمن حفاری جرجان هیئت کاوش در دشت حلقه موفق به کشف یک فلمه بزرگ دوران اشکانی و سasanی گردیده است. ادامه کاوش در این محل نتایج قابل ملاحظه‌ای ببار خواهد آورد.

در استان فارس (جلگه مرودشت) در ملیان آقای ویلیام سامنر از طرف دانشگاه ایالت اوهايو چند فصل حفاری کرد و آثار تمدن سه‌م و قدیمی در آن یافت.

در جلیان نزدیک فسا آقای فریدون توللى کاوش‌هائی انجام داد و به آثار و تمدن‌هائی مربوط به هزاره سوم پیش از میلاد دست یافت.

در بیشاپور نزدیک کازرون فارس ابتدا پروفسور گیرشمن کاوش نمود و سپس آقای علی اکبر سرفراز از سال ۱۳۴۷ (۲۵۲۷ ش)

بازدید وزیر فرهنگ و هنر از حفاری نیشابور در اوایل
فصل کاوش هیئت علمی ایرانی سال ۴۵۴۷ شاهنشاهی
آقای دکتر علی‌اکبر سرفراز رئیس هیئت حفاری توفیحات
لازم را به عنوان مخصوص معرفانند.

هف تا هشتاد مدرسه علمیه فارسی

نقش ذهنی در روی قطعات موزائیک از گاخ ساسانی بیشاپور که فعلاً در موزه ایران باستان است.

دنباله کاوش‌های او را گرفت و کاخ شاپور اول سasanی از زیر خاک بیرون آمد. این حفاری نیز همه ساله ادامه دارد و روشنگر تمدن بزرگ سasanی است.

در برآذجان هم در سال ۱۳۵۰ (۲۵۳۰ ش) حفاری جالبی توسط هیئت علمی ایرانی کاوش‌های بیشاپور انجام گرفت و تعدادی از ستونهای سنگی دوره هخامنشی از دل خاک بیرون آمد.

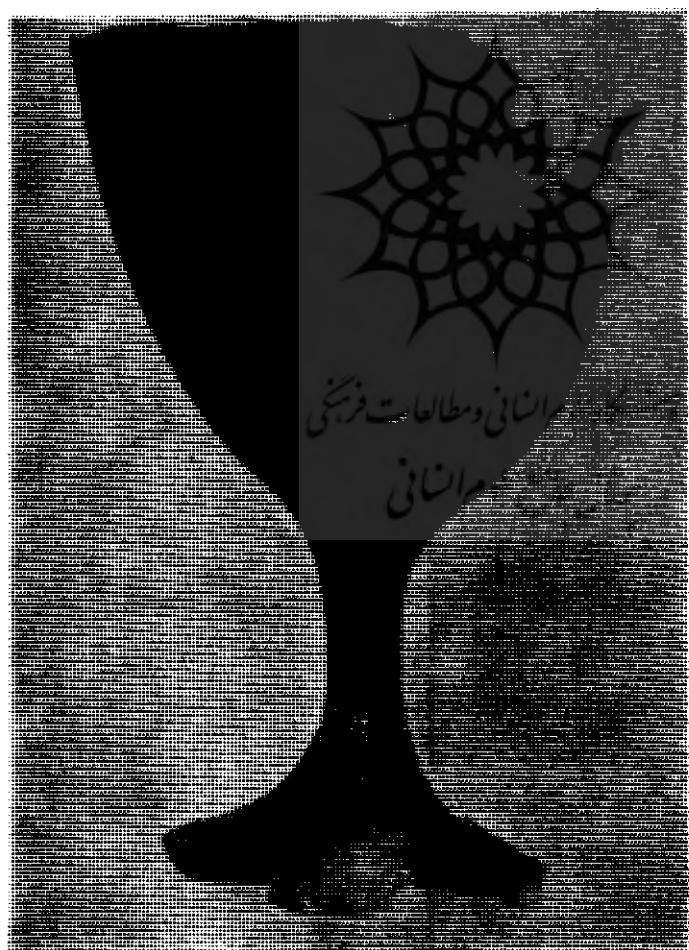
در بندر سیراف (طاهری) کاوش‌های مفصل و جالبی توسط هیئت مشترک ایران و انگلیس بریاست دکتر دیوید وايت هوس در ۸ موسوم مداوم انجام گرفت. این هیئت توانست آثار اسلامی بسیار

منظراتی از حفاری سیراف یا بندر طاهری که یک مسجد و یک حمام عمومی و چندین مقازه و خانه در اطراف آن را می‌بینیم. قسمی از مسجد بازیر آب فرو رفته است. عکس از حفاری سال ۱۳۴۹ شاهنشاهی دکتر وايتهاوس باستان‌شناسی انگلیس

جالبی را از زیر خاک بیرون آورد. نتیجه ۸ موسم حفاری این هیئت همه ساله در مجلات مختلف، اروپا بویژه مجله ایران که بزبان انگلیسی در لندن از طرف انسٹیتو فرنگی ایران و انگلیس به مدیریت پروفسور دیوید استرونax چاپ میشود بنظر همگان رسیده است گذشته از نوشته های متعدد وايت هوس، کتابی نيز با نام (سیراف یا بندر طاهری) بقلم نگارنده اين مقاله در ۷۰۰ صفحه از طرف انجمن آثار ملی بچاپ رسیده است.

در استان آذربایجان شرقی و غربی و کردستان و کرمانشاهان و

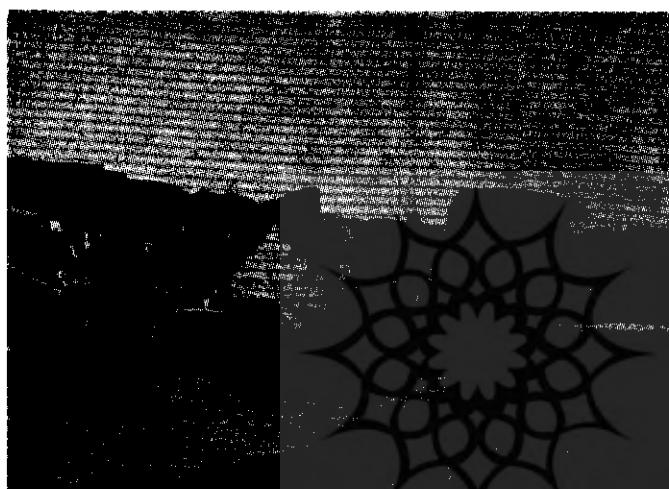

ساغر چویی که در حفلای
گرمی اردبیل یافت شده است
مربوط به دوره اشکانیان
حفاری آنلای سیفاله
کامبخش فرد .

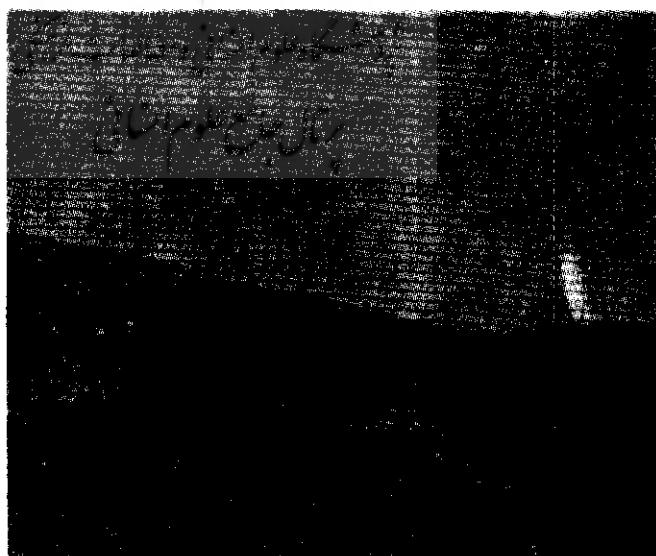
همدان جسته گریخته حفاریها و بررسیهای در ظرف پنجاه سال اخیر انجام گرفته است که همه آنها با موفقیت قسمتی از تاریکیهای تاریخ را روشن کرده مثلا در گرمی از دبیل آثاری از تمدن دوره اشکانیان توسط آقای سیفاله کامبخش فرد پدیدار شده و در ارک علیشاه بهنگام تعمیر حفاری جالبی توسط آقای علی‌اکبر سرفراز انجام گرفته است.

در بسطام ماکو حفاری چندین ساله‌ای توسط آقای دکتر ولفرام کلایس باستان شناس آلمانی انجام یافته و در هفت وان شاهپور آقای چارلزبورنی از طرف دانشگاه منچستر توانست آثار تمدن در خشانی را نمایان کند و در کردلرتپه نزدیک دریاچه رضائیه توسط هیئت مشترک ایران و اتریش تا کنون سه موسم حفاری بعمل آمده است. در تپه‌های حاج‌فیروز و سه‌گردان نزدیک نقده زیرنظر دکتر دایسون خانم مری‌ویت و دکتر آسکر حفاری جالبی انجام داده‌اند. در گوی تپه رضائیه کاوشهای مختصه‌ای انجام گرفته است و در تخت سلیمان نزدیک تکاب آقای رودلف ناومن از طرف مؤسسه باستان شناسی آلمان مدت ۱۰ سال حفاری کرده و در ماهی دشت‌کرمانشاهان آقای لوئیس‌لوین از طرف موزه شاهی اونتاریو بررسیهای جالبی انجام داده است. در گنج دره بیستون آقای دکتر اسمیت از طرف دانشگاه تورینتو کانادا در سالهای ۴۶–۴۸–۵۰ و ۵۳ (۲۵۲۶–۲۵۲۴) کاوشهای مفصلی کرده است. در قلعه یزدگرد بین سرپل ذهاب و کرنده توسط ادوارد کیل از طرف موزه اونتاریو بررسیهای قابل توجهی صورت گرفته و آثاری از تمدن ساسانی را نمودار ساخته است. در هلیلان کرمانشاه بررسیهای مفصلی توسط آقای مورتنسن شخصیت روحانی مسیحی از طرف دانشگاه آروس دانمارک انجام گرفته است. در طاق بستان بوسیله کامبخش فرد کاوشهای انجام شده و خمره‌های زمان پارتبی و ساسانی کشف گردیده است.

در کنگاور یک هیئت علمی ایرانی برپایاست آقای سیف‌اله کامبخش فرد از سال ۱۳۴۷ (۲۵۲۷ ش) مشغول کار شده و توانسته است ستونهای متعدد و دیوارهای قطور دوران اشکانی را از زیر ویرانه‌های معبد آناهیتا بیرون بکشد و اسرار نهفته دوران گذشته را روشن سازد.

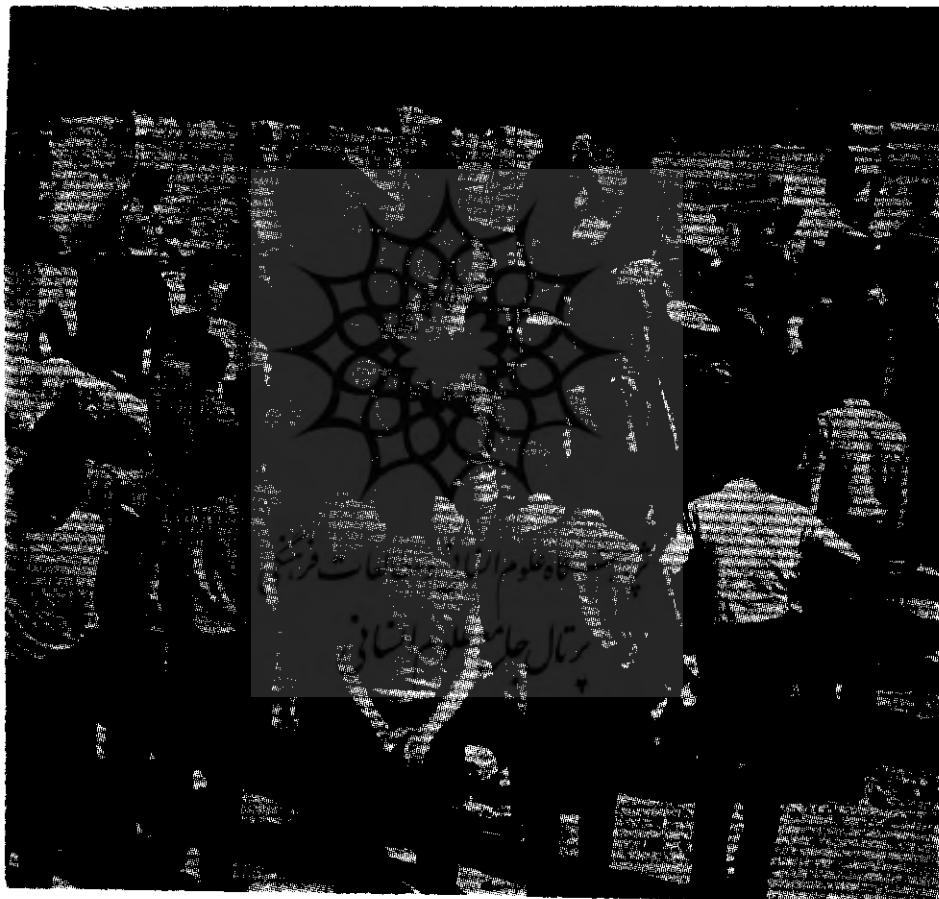

منظرة غرسی خواری معبد آناهیتا کنگاور که قسمی از پله‌ها و ستونهای سنگی دوره اشکانیان در عکس دیده می‌شود.

در این عکس بنایهای دوره اسلامی معبد آناهیتا در کنگاور در قسمت بالای تپه مشاهده می‌شود.

در تپه چغاگاوانه در مرکن شهرستان شاه‌آباد غرب در استان کرمانشاهان در سال ۱۳۶۹ خورشیدی (۲۵۲۹ ش) یک هیئت ایرانی در یک فصل حفاری توانست تعدادی الواح گلی با نوشته میخی را کشف کند. این تمدن که در یکی از طبقات باستانی این تپه کشف گردیده متعلق به هزاره اول پیش از میلاد است.

با زدید افسران و درجه‌داران ارتش غرب در شهریور ماه سال ۴۵۳ شاهنشاهی از حفاری معبد آناهیتای گنگاور گلاریامست آن با آقای سيف‌الله گامبختن فرد بود و این نویسنده گه بعنوان معاون هیئت علمی در این خدمت همکاری داشت توفیعات مناسب برای آقایان افسران بیان می‌نماید.

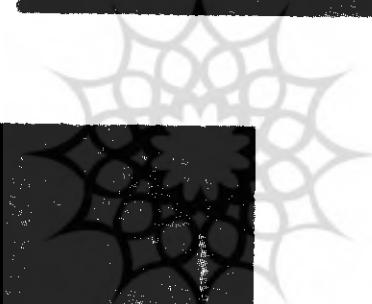
بازدید سناتور فروغی و آقای عبدالعلی پورمند معاون فرهنگی وزارت فرهنگ و هنر از حفاری کنگاور در شهریور ماه سال ۱۳۹۲ شاهنشاهی . آقای سیف‌الله کامبیز فرد رئیس هیئت کاوش درباره حفاری خود توضیح می‌دهند .

در همدان اقداماتی برای کاوش تپه بزرگ هگمتانه صورت گرفته و پس از خرید خانه‌های واقع ببروی تپه و خرابی آنها مشغول دیوارکشی دور آن شده‌اند کاوش‌های آن نیز در سال‌های آینده آغاز خواهد شد .

در نوشیجان تپه بین ملایر و همدان نزدیک جوکار آقای دیوید استروناخ موفق بکشف تمدن دوره ماد گردیده است و در تپه پری بین ملایر و اراک حفاری جالبی بوسیله یک هیئت ایرانی صورت گرفته که آثاری از دوره ماد تا اسلامی را دربرداشته است .

در استان خوزستان گذشته از حفاری‌های طولانی شوش - هفت تپه و چغازنبیل در چگامیش نیز بوسیله آقای پیر دلوگاز و خانم هلن کنترور

منظرة‌ای از تپه‌پری ملایر
که تهدت آن مریوط به هزاره
اول پیش از میلاد است .

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

یک قبر واسکلت از
حفاری تپه‌پری ملایر خرداد
ماه سال ۱۳۹۴ شاهنشاهی

از طرف مؤسسه شرق شناسی دانشگاه شیکاگو و دانشگاه کالیفرنیا از سال ۱۳۴۶ تا ۱۳۵۴ (۲۵۲۶ تا ۲۵۳۴ ش) به مدت ۱۰ سال کاوش‌های علمی مفصلی انجام گرفته است که قابل مقایسه با تمدن‌های هفت تپه و شوش می‌باشد.

در نزدیک مسجد سلیمان در استان خوزستان در محلی بنام بردۀ نشانده آقای پروفسور رومن گیرشمن (۱۴) چندین فصل

۱۴- پروفسور گیرشمن پس از اتمام تحصیلات در فرانسه و اخذ درجه دکتری از دانشگاه‌های سورین و لوور برای بهره‌کری عملی از آنچه که در دانشگاه‌های مزبور آموخته بود به خاورمیانه مسافرت نمود. با توجه به اینکه در آن موقع اصولاً علم باستانشناسی در ایران هنوز در مراحل اولیه و در طبعه نظام گرفتن بود، می‌توان ارزش فعالیت‌های علمی پروفسور گیرشمن یا امثال آیشان را بخوبی در گذشت. ناگفته نماند در این هنگام دانشمندان باستانشناسی فعالیت‌های دامنه‌داری رادرکشورهای خاور نزدیک و میانه از آغاز قرن بیستم شروع نموده بودند که مساعی و فعالیت‌های آیشان بتدریج در تنظیم تمدن‌های دورانهای پیش از تاریخ و یا دوره‌های تاریخی آن کشورها سهم بسزائی داشت. در این زمینه میتوان فعالیت‌های کسانی مانند «اشلیمان» در پاره تمدن یونان، «سرلثوناردوولی» در پاره تمدن بین‌النهرین، «سرفیلیندرزپیتری» در پاره تمدن مصر و فلسطین، «سر اوول اشتاین» در پاره تمدن خاورمیانه و مرکزی و یا «پروفسور گیرشمن» در پاره تمدن دورانهای مختلف ایران را نام برد. هر کدام از این اشخاص را شاید بتوان پیش‌قدمان علم باستانشناسی در نقاط مختلف خاورمیانه بشمار آورد. ضمناً با فعالیت‌های محدودی که پیش از ورود پروفسور گیرشمن به ایران راجع به باستانشناسی اعم از حفاری یا بررسیهای علمی انجام شده است میتوان وضعیتی را که ایران در آنوقت داشت در نظر آورد. قبل از سال ۱۹۳۱ که پروفسور گیرشمن به ایران آمد فعالیت‌های حفاری محدودی مانند حفاری تپه حصار، تپه آتو، تورنک تپه و شوش و یکی دو مورد دیگر حفریات مختصه انجام شده بود که این حفریات محدود واقعاً نمی‌توانست در روشن شدن تمدن‌های تاریخی ایران بویژه دورانهای پیش از تاریخ ایران مؤثر واقع گردد. پروفسور گیرشمن در دوران طولی که در ایران بکار حفریات مداوم و مختلف دورانهای تاریخی و پیش از تاریخ در نقاط گوناگون پرداخت، کمک ارزش‌هایی به روشن نمودن نکات تاریک تاریخ گذشته ما نموده و با استفاده از این حفریات و بررسیهای علمی کتب و مقالات زیادی در این زمینه برگشته تحریر درآورده

است. با وجودیکه از سال ۱۹۳۱ به بعد هیئت‌های خارجی دیگری نیز در نقاط مختلف ایران چند فصلی حفاری کردند و لی هیچکدام از این هیئت‌ها بطور مداوم مانند پروفسور گیرشمن حدود ۳۵ سال این کار را دنبال ننمودند و بالمال نتیجه این فعالیت‌ها بسیار ارزنده و با اهمیت است.

در اینجا لازم بنظر میرسد خلاصه‌ای از فعالیت‌های حفاری پروفسور گیرشمن را شرح داد :

۱- پروفسور گیرشمن در آغاز کار به سال ۱۹۲۹ میلادی با فرانسویها در حفاری تپه تلو در بین شهرین شرکت داشت .

۲- در سال ۱۹۳۱ میلادی در حفاری با دکتر کونتینو در تپه گیان (زیان) نهادنده همکاری نمود .

۳- حفریات تپه‌های اسدآباد و جمشیدی را به سال ۱۹۳۱ میلادی در مغرب ایران انجام داد .

۴- حفریات تپه سیلک کاشان در سالهای ۱۹۳۳ ، ۱۹۳۴ و ۱۹۳۷ میلادی زیر نظر وی انجام پذیرفت .

۵- در سالهای ۱۹۳۵ ، ۳۶ ، ۳۸ ، ۴۰ و ۴۱ میلادی در شهر بیشاپور کازرون به حفاری پرداخت .

۶- در سال ۱۹۴۱ میلادی پروفسور گیرشمن بعنوان رئیس هیئت حفاری فرانسوی در شمال کابل افغانستان منصب گردید و با موقیت تمام کار خود را خاتمه داد .

۷- برای تنظیم گزارش حفریات اشاره شده سالهای ۱۹۴۴ و ۱۹۴۵ میلادی را با انجمن باستان‌شناسی فرانسه در مصر همکاری نمود .

۸- از سال ۱۹۴۶ میلادی پروفسور گیرشمن بعنوان رئیس هیئت باستان‌شناسی فرانسوی در ایران انتخاب شد و تاکنون فعالیت‌های حفاری مداوم و دامنه‌داری را در شوش ، چغازنبیل ، خارک ، بوده نشانده ، تنگ پابده و مسجد سلیمان بمدت ۲۱ سال انجام داده است .

در مورد حفریات مذکور در بالا انتشارات و نشریات زیادی بوسیله پروفسور گیرشمن تهیه و تنظیم و تاکنون ۱۲ کتاب و ۱۳۵ مقاله در کشورهای مختلف جهان به چاپ رسیده است. با توجه به تعداد حفریات و میزان انتشارات ایشان که در بالا خلاصه‌ای از آن ذکر گردید بخوبی میتوان احساس نمود که پروفسور گیرشمن عمر خود را وقف پیشرفت علم باستان‌شناسی نموده و بخصوص کشور ما در این راه مدیون فعالیت‌های علمی ایشان میباشد .

انجام چنین فعالیتی در این مدت واقعاً بیش از توانانی چند نفر بوده و قابل تقدیر و تقدیس است. جای هیچ‌گونه شک و تردیدی نیست که پروفسور گیرشمن

حفاری به عمل آورده که در نتیجه آثار زیادی از دوران اشکانیان (پارتها) را ارائه داد.

در دزفول یک بررسی باستان شناسی بوسیله آقای گریگوری جانسون انجام شده است و در تپه ابوفندوا نزدیک هفت تپه آقای دکتر عزت‌الله نگهبان کاوش جالب توجهی انجام داده است.

یک بررسی و گمانه زنی طولانی در استان خوزستان توسط هیئت باستانشناسی ایرانی بریاست دکتر سعید گنجوی از طرف مرکز باستان‌شناسی ایران چند سال است آغاز شده و تا پایان بررسی خوزستان و انتشار کتاب و مقالات آن هنوز نتیجه کار روشن نخواهد بود. در سلطانیه زنجان آقای دکتر سعید گنجوی چندین فصل حفاری کرد و به آثار جالب اسلامی دست یافت.

در قیطریه شمیران یک هیئت ایرانی در دو فصل حفاری بریاست آقای سیف‌الله کامبخش فرد آثاری از هزاره اول پیش از میلاد را از قبور این دوره کشف نمود که قریباً گزارش این حفاری در کتابی بنام قیطریه بچاپ خواهد رسید.

از لحظات و دقائق عمر خود نهایت استفاده را نموده و چنین خدمت عظیمی رادر روشن شدن فرهنگ و تمدن گذشته بشر و بویژه ایران انجام داده و چنین مجموعه نفیسی شامل کتب و مقالات ارزشمند از خود بجای گذاشته است.

با اشکالات فراوانی که هنوز هم در زمینه فعالیت‌های علمی حفاری و باستان‌شناسی در خاورمیانه وجود دارد بخوبی میتوان درک نمود که ایشان برای دوام کار خود با چه مشکلاتی روبرو بوده و آنها را پشت‌سر نهاده است.

پروفسور گیرشمن در این راه بتجربیات تلخ و شیرین بسیاری مواجه بوده که برگلیه آنها فائق آمده است. از جمله این مشکلات میتوان ادامه حفاری در زمان جنگ با وجود مضیقه مالی فوق العاده و یا ربودن وسائل حفاری ایشان در شهر بیشاپور را نام برد.

مامیدواریم با وجود برنامه انتشاراتی علمی سنگینی که ایشان در آینده بعده خواهند داشت، باز هم بتوانند برای ادامه حفریات علمی باستان‌شناسی و همچنین سخنرانیهای جالب و سودمند بکشور ما مسافرت نموده و مارا در این راه از تجربیات خود بی‌نصیب نگذارند.

گوشه‌ای از تراشه بزرگ کاوش‌های جرجان که در بهار سال ۱۳۶۹ (۴۵۴۹ شاهنشاهی) حفاری آن برپاست دکتر محمد یوسف‌کیانی شروع شد و همه ساله ادامه پیدا کرده است
(مربوط به صفحه ۶۰)

بازدیدهای تاریخی از آثار تاریخی ایران

در نتیجه کاوش‌های مفصلی که در نقاط مختلف ایران به ویژه تخت جمشید و پاسارگاد انجام گرفته آثار بسیار جالب توجهی از زیر خاک بیرون آمده که مهمترین آنها کاخهای شاهنشاهان هخامنشی در تخت جمشید و پاسارگاد است. اهمیت آثار تاریخی ایران در جهان به قدری بوده که سران کشورهای مختلف به هنگام مسافرت رسمی خودشان به ایران، اطلاعات علاقه فرموده‌اند که از آثار تاریخی اصفهان و تخت جمشید و پاسارگاد بازدید فرمایند. ذیلاً به چند بازدید با اهمیت تاریخی از تخت جمشید و اصفهان اشاره می‌شود:

در آبان ماه سال ۲۵۲۲ شاهنشاهی حضرت رئیس جمهوری اطربیش به هنگام سفر رسمی خودشان به کشور شاهنشاهی ایران از تخت جمشید بازدید فرمودند.

در آبان ماه سال ۲۵۲۲ شاهنشاهی حضرت لئونید بریزنوف و بانو صدر هیئت رئیسه اتحاد جماهیر شوروی به هنگام سفر رسمی خودشان به کشور شاهنشاهی ایران از تخت جمشید بازدید فرمودند.

در مهر ماه سال ۲۵۲۲ شاهنشاهی حضرت ژنرال دو گل رئیس جمهوری کشور فرانسه در سفر رسمی خودشان به ایران از تخت جمشید بازدید فرمودند و آثار باشکوه دوران پرافتخار هخامنشی مورد توجه معظم له قرار گرفت.

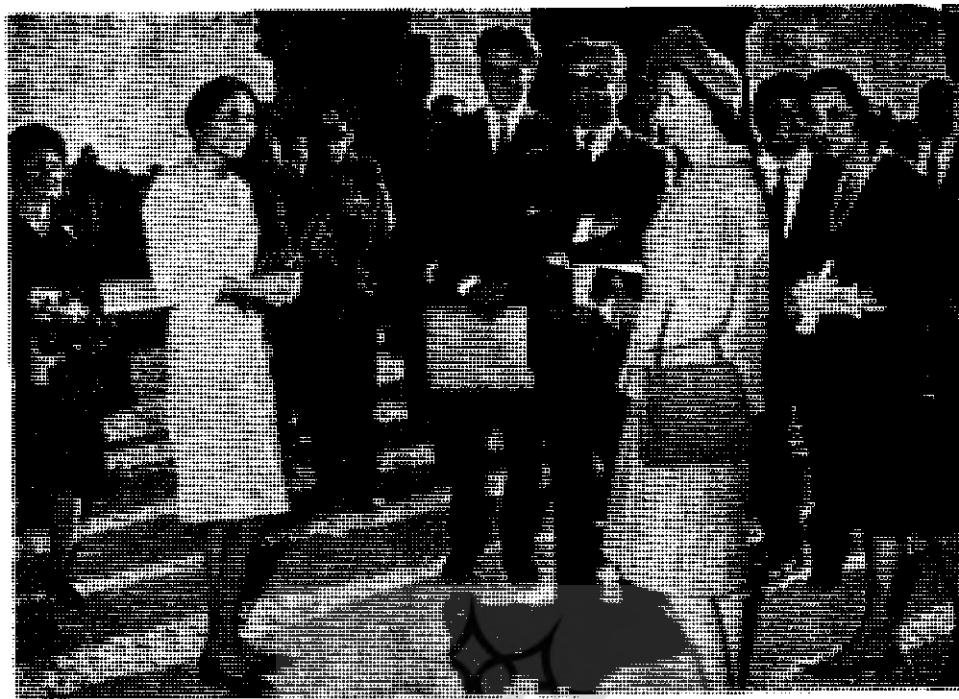
در آبان ماه سال ۲۵۲۳ شاهنشاهی اعلیحضرت پادشاه و علیاحضرت ملکه بلژیک به هنگام سفر رسمی خودشان به کشور شاهنشاهی ایران از آثار دوره هخامنشی در تخت جمشید بازدید فرمودند. اعلیحضرت شاهنشاه آریامهر و علیا حضرت شهبانو فرج میهمانان عالیقدرشان را در این بازدید همراهی فرمودند.

حضرت رئیس جمهوری اطربیش به هنگام مسافت رسمی خودشان به کشورشاهنشاهی ایران از تخت جمشید بازدید فرمودند . ۱۵ آبانماه ۱۳۴۲ شاهنشاهی .

حضرت لتویند بریزنت صدر هیئت رئیسه اتحاد جماهیر شوروی به هنگام سفر رسمی خودشان به کشور شاهنشاهی ایران از تخت جمشید آثار بازمانده از شاهان هخامنشی بازدید فرمودند . (آبانماه سال ۱۳۴۲ شاهنشاهی) . آقای فریدون تولی توپیجات لازم را عرض میرساند .

اعلیحضرت پادشاه و ملکه بلزیک هنگام تشریف‌فرمایی به ایران از آثار دوره هخامنشی در تخت جمشید بازدید فرمودند. شاهنشاه آریامهر و شیخانوی گرام به همراه میهمانان عالی‌قدرشان در تخت جمشید از آثار تاریخی بازدید میفرمایند. خانم ملکزاده بیانی برای عرض توضیح افتخار حضور دارد. آبان ماه سال ۲۵۲۳ شاهنشاهی

حضرت ذرا وال دوگل در سفر رسمی خودشان به ایران در مهرماه سال ۲۵۲۲ شاهنشاهی از تخت جمشید بازدید فرمودند.

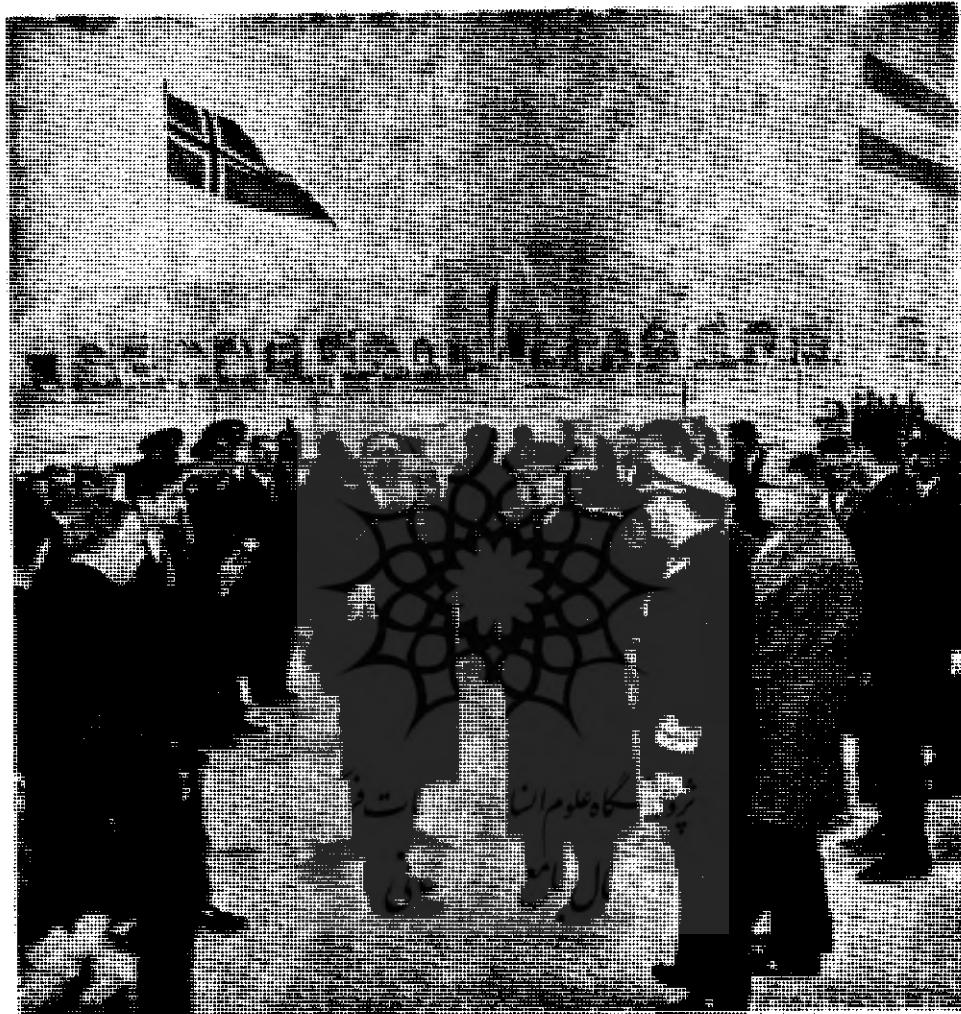
علیا حضرت ملکه انگلستان و همسرشان در تشریف فرمائی رسمی خود به کشور ایران از آثار تاریخی اصفهان و تخت جمشید بازدید فرمودند. اعلیحضرت شاهنشاه آریامهر و علیا حضرت شهبانو فرح میهمانان عالیقدرشان را در این بازدید همراهی فرمودند.

علیا حضرت ملکه انگلستان و همسرشان به هنگام سفر رسمی خود به ایران از آثار تاریخی تغت جمشید بازدید فرمودند. شاهنشاه آریامهر و علیا حضرت شهبانو در این بازدید میهمانان عالیقدرشان را همراهی فرمودند.

اعلیحضرت پادشاه نروژ به هنگام سفر رسمی به کشور شاهنشاهی ایران در دیماه سال ۲۵۲۳ شاهنشاهی از میدان نقش جهان اصفهان بازدید فرمودند.

حضرت رئیس جمهوری بلغارستان هنگام بازدید رسمی از کشور ایران از آرامگاه داریوش و خسایسارشا در نقش رستم فارس بازدید فرمودند.

اعلیحضرت پادشاه نرود به هنگام مسافت رسمی
خودشان به کشور شاهنشاهی ایران عصر روز یکشنبه بیستم
دیماه سال ۲۰۲۳ شاهنشاهی از آثار تاریخی اصفهان (میدان
نقش جهان) بازدید فرمودند. آقایان مهندس فروغی و سید
محمد تقی مصطفوی توپیعات لازم را به عنوان رسانیدند.

حضرت رئیس جمهوری بلغارستان به هنگام بازدید رسمی خود از کشور شاهنشاهی ایران عصر روز یجنبه دوم آذرماه سال ۱۳۶۴ شاهنشاه در نقش رستم فارس از آرامگاه خسایارشا بازدید فرمودند.

آرامگاه مددوه لیضه
در بهار سال ۱۳۵۵ شاهنشاهی حضرت رئیس جمهور اتریش و بانو به هنگام مسافرت رسمی خود به کشور شاهنشاهی ایران از پایتخت شاهنشاهان هخامنشی (تخت جمشید) بازدید فرمودند.

۲- تشکیل انجمن آثار ملی و تصویب قانون حفظ عتیقات و تشکیل کنگره‌های جهانی باستانشناسی و هنر ایران

انجمن آثار ملی در سال ۱۳۰۱ خورشیدی (۲۴۸۱ شاهنشاهی) تحت ریاست عالیه اعلیحضرت رضاشاه کبیر (در دوران وزارت جنگ و نخست وزیری معظم له) تشکیل گردید و جمعی از رجال و فضلای کشور گردیدند و با نبودن وسائل کار و سازمانی مسئول و امکانات کافی تلاش زیادی در صیانت و حفظ آثار تاریخی نمودند و اساسنامه‌ای در ۱۴ ماده پتصویب رسانیدند. وظیفه این انجمن از ابتدا این بود که سخنرانی‌های مربوط به آثار تاریخی و ادبیات و هنر ایران را که توسط افراد ذیصلاح ایراد میگردد بصورت کتاب یا جزوی منتشر کند و در اختیار علاقمندان بگذارد و بدین طریق در راه معرفی آثار ذیقیمت تاریخی ایران قدم مؤثری بردارد.^{۱۵}

بر اساس مصادر اسناد معتبر مذکور شده است.

۱۵- اعضای اصلی و مؤسس انجمن آثار ملی در سال ۱۳۰۱ خورشیدی عبارت بودند از : حسن مستوفی (مستوفی‌الممالک) - حسن اسفندیاری (محتشم‌السلطنه) - حسن پیرنیا (مشیر‌الدوله) - محمد علی فروغی (ذکاء‌الملك) - فیروز زمیرزا فیروز (نصرت‌الدوله) - ابراهیم حکیمی (حکیم‌الملك) - عبدالحسین تیمورناش (سردار‌معظم) - نصرالله تقی - ارباب کیخسرو شاهرخ . افراد مذکور ابتدا جلسات مشترک انجمن را در خانه‌های خود تشکیل میدادند و به بحث و تبادل نظر در مورد کارهای سودمند مملکتی می‌پرداختند . بمناسبت نزدیک شدن هزارمین سال تولد فردوسی انجمن آثار ملی تصمیم به ساختن آرامگاهی برای حکیم ابوالقاسم فردوسی گرفت و اعانتی از وطن دوستان و توانگران و علاقمندان به فردوسی جمع‌آوری نمود ولی این اعانت کافی نبود و به پیشنهاد انجمن در سال ۱۳۰۳ خورشیدی دولت وقت و مجلس شورای‌یملی بودجه‌ای برای ساختمان آرامگاه حکیم بزرگوار در نظر گرفت و در ۲۱ آذرماه سال ۱۳۰۴ که اعلیحضرت رضاشاه کبیر به سلطنت برگزیده شدند و محمد علی فروغی رئیس انجمن آثار ملی را به نخست وزیری انتخاب فرمودند لایحه‌ای از طرف دولت به

مجلس شورای ملی تقدیم شد که در اول بهمن ماه ۱۳۰۴ به تصویب رسید و به موجب آن به وزارت دارائی ایران اجازه داده شد تبری بنام فردوسی چاپ گند و درآمد خالص از چاپ آنرا به بنای آرامگاه فردوسی اختصاص دهد. در این هنگام انجمن آثار ملی از حمایت دولت کاملاً برخوردار بود و مجلس هم از آن پشتیبانی کامل میکرد. ارباب کیخسرو شاهرخ رئیس کارپردازی مجلس شورای ملی و خزانه دار انجمن آثار ملی بنا به مأموریتی که مجلس شورای ملی و انجمن در اردیبهشت ۱۳۰۵ خورشیدی به او داد جهت مطالعه ساختمان آرامگاه فردوسی و یافتن محل اصلی قبر فردوسی به طوس رفت و به کمک فرمانده لشکر شرق سرتیپ امام‌الله جهانبانی و نمایندگان استان خراسان در مجلس شورای ملی به جستجوی باغ فردوسی پرداخت.

در کتاب چهارمقاله احمد نظامی عروضی در حکایت نهم از مقاله دوم آمده است که «سلطان محمود غزنوی پس از پیشمانی از قدر ناشناسی نسبت به فردوسی به وزیر خودخواجہ احمد بن حسن میمندی دستور دادشصت‌هزار دینار با اشتراک سلطانی بطورس پفرستد و از فردوسی عذر بخواهد و این جایزه وقتی به دروازه روبار طوس رسید که جنازه فردوسی را از دروازه رزان طوس بیرون میبردند» و بنوشهته نظامی عروضی که عیناً نقل میشود: «درون دروازه باعی بود ملک فردوسی او را در آن باغ دفن کردند. امروز هم در آنجاست و من در سنّة عشر و خمس ماه آن خاک را زیارت کردم» بنا بر این نظامی عروضی خاک فردوسی را ۹۴ سال پس از رحلت او در باع شخصی فردوسی زیارت کرده است و ارباب کیخسرو شاهرخ باستناد کتاب یاد شده و تحقیقاتی که از دانشمندان خراسان و طوس و دهات اطراف آن کرد بزودی پی برد که باع حاج میرزا محمدعلی قائم‌مقام التولیه در طوس همان باع فردوسی است. در همان باع به کاوش پرداخت و قبر فردوسی را در آنجا یافت و گزارشی به انجمن آثار ملی فرستاد و در ان آن گزارش، قانونی در ۲۹ تیر ماه ۱۳۰۶ خورشیدی در مجلس به تصویب رسید که متن آن چنین است:

ماهه واحده — مجلس شورای ملی باداره مباشرت مجلس اجازه میدهد که از صرفه‌جوئی‌های ۱۳۰۶ مجلس شورای ملی مبلغ بیست‌هزار تومان برای ساختمان مقبره حکیم ابوالقاسم فردوسی اختصاص دهد تا علاوه بر وجوده اعانه که توسط انجمن آثار ملی برای همین مقصود جمع آوری شده است با نظارت اداره مباشرت مجلس بمصرف برسد از تاریخی که موجود شدن محل بیست‌هزار تومان برای اداره مباشرت مجلس مسلم شود اقدام بشروع ساختمان مقبره مذکور نباید بیش از دو ماه بطول انجامد و اداره مباشرت مأمور اجرا است.»

حاج قائم مقام التولیه باغ خود را در طوس که ۲۳ هزار متر مربع مساحت داشت تقدیم انجمن آثار ملی کرد و فرزندان ملک التجار هم هفت هزار متر مربع از زمین‌های متصل بباغ را هدیه کردند و بدین ترتیب عرصه ای به مساحت سی هزار متر مربع برای شروع پکار آماده شد.

راجع به سبک ساختمان آرامگاه انجمن آثار ملی معتقد بود که خدمات فردوسی در احیای تاریخ و فرهنگ ایران شبیه خدمات کورش بزرگ است و آرامگاه فردوسی باید تا حدی شبیه آرامگاه کورش بزرگ در پاسارگاد باشد. طبق این نظریه و فسخ هر تسفیل آلمانی و آندره گدار فرانسوی رئیس باستان‌شناسی ایران که تخصصش در معماری بود و کریم طاهرزاده مهندس معمار که در آلمان تحصیل کرده بود نقشه‌های پیشنهاد کردند انجمن آثار ملی نقشه ساختمان کنوی را تصویب کرد.

با شصت‌هزار تومان اعانه مردم و مجلس بنای آرامگاه از ۱۳۰۷ بانتظارت آفای کیخسرو شاهرخ و شعبه انجمن آثار ملی در خراسان آغاز شد.

مطابق مقتضیات آن زمان حمل سنگهای خلنج از معدن بطرس و تراشیدن و کار گذاشتن آن بتانی پیشرفت کرد تا در ۱۳۰۹ وجوه به اتمام رسید. مجلس شورای اسلامی مجدداً در ۳ تیر ۱۳۰۹ قانونی تصویب کرد که بموجب آن از صرفه جویی بودجه مجلس مبلغ ده هزار تومان برای تکمیل ساختمان مقبره باداره کل کارپردازی مجلس تادیه شود. با این همه ساختمان آرامگاه با تمام نرسید و انجمن آثار ملی تصمیم گرفت از راه بخت آزمائی هفتاد هزار تومان بدست آورد. البته ممکن بود تمام وجوه لازم یکباره از دولت گرفته شود ولی منظور انجمن این بود که در ساختن آرامگاه بزرگترین سخنور ملی حتی الامکان افراد ملت شرکت جویند تا حس میهن برستی آنان بیشتر بیدار شود و باهمیت فرهنگ و مقام بزرگان خود بی ببرند.

برای ترتیب بخت آزمائی انجمن آثار ملی سه تن از اعضاء هیأت موسس را که عبارت بودند از ابراهیم حکیمی و حسین علا و کیخسرو شاهرخ انتخاب کرد که با عبدالحسین نیک پور نماینده مجلس و رئیس اطاق بازرگانی و مصطفی فاتح معاون شرکت نفت ایران و انگلیس و دکتر عیسی صدیق اعلم که ریاست دانشسرای عالی را به عهده داشت در دانشسرای عالی منظور انجمن را عملی سازند.

طبق تصویب‌نامه دولت مقرر شد که نمایندگان وزارت دادگستری و بانک ملی ایران و شهرداری تهران نیز در مراسم بخت آزمائی حضور یابند.

هیات ده نفری بخت آزمائی ابراهیم حکیمی را بریاست و دکتر عیسی صدیق اعلم را بدپیری برگزید.

این انجمن در ظرف مدت کمی توانست چندین سخنرانی و مقاله مربوط به آثار تاریخی را که بوسیله دانشمندان و استادان علاقه‌مند و بلند مرتبت همچون شادروان محمد علی فروغی (ذکاء الملک) و شادروان علی هانیبال و روان شاد پروفسور ارnest- هرتسفلد درباره آثار ملی ایران ایجاد شده بود در رساله های شماره‌های ۱ و ۵ درسال‌های ۱۳۰۶ و ۱۳۰۴ (۲۴۸۶ و ۲۴۸۴) شاهنشاهی) چاپ و منتشر گند.

مقدمات امر توسط کارمندان دانشسرای عالی با تصویب و نظارت هیات فراهم شد و روز ۱۲ بهمن ۱۳۱۲ باحضور هشتصد نفر از اعاظم تهران فروغی نخستوزیر و رئیس انجمن ضمیم سخنرانی بسیار جالبی در دانشسرای عالی راجع به فردوسی و شاهنامه توجه مردم ایران را نسبت به لزوم کمک با تمام آرامگاه جلب کرد و از روز بعد بليط‌های بخت آزمائی بمعرض فروش گذاشته شد و يکصدوشصت هزار تومان عاید انجمن شد و تا مرداد ۱۳۱۳ بمصرف اتمام آرامگاه رسید و باين ترتیب جمعاً با يکصدو چهل هزار تومان آرامگاه ساخته و پرداخته شد . عکس این بليط بخت آزمائی ملي در صفحه ۸۸ چاپ شده است .
کسانیکه علا در بنای ساختمان آرامگاه شرکت داشتند عبارت بودند از : حسين لرزاده معمار و سرکارگر ساختمان و استاد حسين حجارباشی زنجانی و تقی درودیان مباشر جمع و خرج . حجارباشی علاوه بر تراشیدن سنگهای خل ج آرامگاه سنگ بزرگ مرمر روی قبر را مجاناً تقديم کرد و انجمن زرتشتیان تهران چهل چراغ برقن داخل مزار را هدیه نمود .

مقارن پایان یافتن ساختمان آرامگاه مقدمات برگزاری جشن و کنگره بین‌المللی فردوسی شاعر و حمامه سرای بزرگ ایران با کمک مالی دولت فراهم آمد و چهل تن از خاورشناسان و فضایی هفده کشور مهمن جهان با چهل تن از دانشمندان ایران از ۱۶ تا ۱۲ مهر ۱۳۱۳ در مدرسه دارالفنون تهران کنگره را تشکیل دادند و سپس رسپیار طوس شدند و با حضور آنان روز بیستم مهر ۱۳۱۳ رضاشاه کبیر آرامگاه فردوسی را افتتاح فرمودند .

شرح مذاکرات کنگره و سخنرانیهای که ایجاد شد در کتاب «هزاره فردوسی» بطبع رسید و منتشر گردید . در تنظیم این پاورقی از مقاله‌ای تحت عنوان «آرامگاه فردوسی چگونه ساخته شد» که جناب آقای دکتر عیسی صدیق اعلم در صفحه ۱۲ روزنامه رستاخیز شماره ۴۴ چهارشنبه ۲۱ مهرماه سال ۲۵۳۵ شاهنشاهی نوشته اند استفاده شده است .

انجمن آثار ملی تحت ریاست عالیه و افتخاری اعلیحضرت شاهنشاه رضاشاه کبیر (پیش از رسیدن معظم له به مقام سلطنت) به فعالیت خود ادامه میداد و کارهای ضروری را به دولت پیشنهاد میکرد از جمله در ماده ۸ اساسنامه انجمن اشاره به تشکیل و تأسیس یک موزه و یک کتابخانه در تهران شده است و نیز ثبت و طبقه بندی آثار یکه حفظ آنها به عنوان آثار ملی لازم است و صورت برداری از مجموعه های نفیس منبوط به کتابخانه یا موزه که در ایران در تصرف دولت یا مؤسسات ملی است در برنامه این انجمن، مذکور افتاده بود. در ماده ۱۱ اساسنامه انجمن چنین ذکر شده بود که «پس از تأسیس موزه و کتابخانه و تحصیل نتیجه در استخدام متخصصینی برای اداره این تأسیسات و پس از ثبت آثار و ابنیه قدیمه و فهرست کردن کلیه مجموعه های کتب و آثار صنعتی و هنری مملکت انجمن آثار ملی این تأسیسات را به شعبه عتیقات کشور تحویل داده و خود انجمن بکار خود مداومت نموده و در حفظ و تکمیل تأسیسات مذبور مراقبت و اهتمام مخصوص خواهد داشت...»

گرچه تأسیس اداره کل باستانشناسی و موزه ایران باستان و کتابخانه ملی و موزه مردم شناسی به صورتیکه امروز برقرار است از اقدامات رسمی و مستقیم انجمن آثار ملی بشمار نمی آید ولی ذکر این نکته ضروری است که با استفاده از اوضاع و احوال موجود در عصر شاهنشاه رضاشاه کبیر مؤسسات فوق الذکر کم و بیش مورد نظر و علاقه و اطلاع اعضای قدیمی و اصلی انجمن آثار ملی بود. این اعضاء که همگی افراد نیک اندیش و با نفوذ و تحصیل کرده کشور بودند تأسیس این مؤسسات را ضروری دانسته و آنها را در سر لوحة برنامه کار خود قراردادند.^{۱۶}

۱۶- در تنظیم این قسمت، نوشتۀ آقای محمد تقی مصطفوی تحت عنوان «تلاش در راه خدمت به آثار ملی و امید به آینده» در ۱۵۰ صفحه در گزارش‌های باستان شناسی مجلد سوم راهنمای نگارنده بوده است.

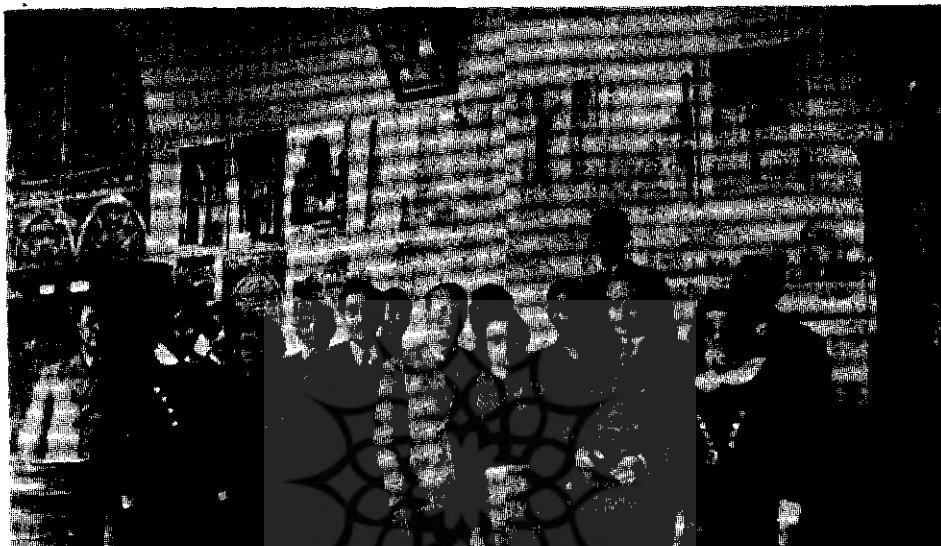
ناگفته نماند در زمانی که شادروان مرتضی خان ممتازالملک عهده‌دار مقام وزارت معارف بود اداره کوچکی بنام شعبه عتیقات در وزارت معارف و اوقاف بوجود آمد و بعداً شعبه عتیقات سابق به صورت دائره عتیقات در ضمن سازمان اداره کل معارف درآمد و در چند اتاق عمارت مسعودیه در محل حوزه مرکزی وزارت معارف

سابق انجام وظیفه نمود و در سال ۱۳۱۵ خورشیدی (۲۶۹۵ شاهنشاهی) این دائره به ساختمان موزه ایران باستان منتقل گردید و مدت کوتاهی به عنوان اداره آثار باستانی و پس از آن بنام اداره کل باستان‌شناسی ایران و امروزه بنام مرکز باستان‌شناسی ایران هدفهای ملی و میهنی خود را دنبال میکند.

پیش از اینکه قانون عتیقات در سال ۱۳۰۹ (۲۶۸۹ ش) از تصویب مجلس شورای اسلامی بگذرد اداره عتیقات ملک عمل خود را

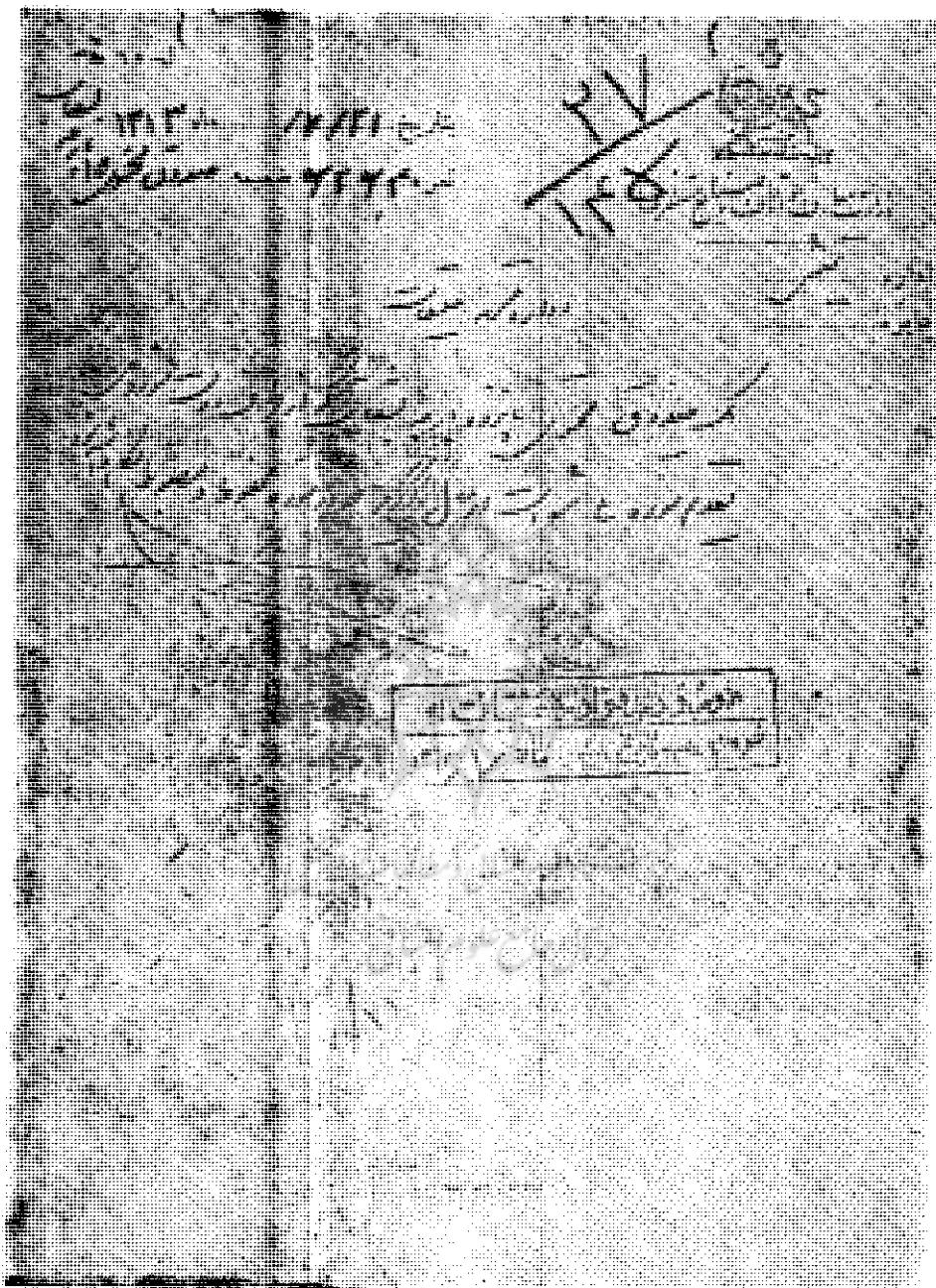
آئین نامه ۲۹ فصلی مصوب سال ۱۳۰۳ خورشیدی (۲۴۸۳ ش) هیئت وزیران میدانست ولی پس از تصویب این قانون ملاک عمل همین قانون قرار گرفت.

کارکنان اداره عتیقات در زمستان سال ۲۴۹۴ شاهنشاهی در محل کارخود (یکی از تالارهای عمارت فعلی وزارت آموزش و پرورش گهساپقا بنام کاخ مسعودیه معروف بود) از راست به چپ :

شادروان سلیمان سپهبدی - خانم زهراء نبیل - شادروان مسیو گلاد - آقای نصرت‌الله مشکوکاتی - شادروان دکتر علی فرهمندی - خانم ناهید جهان‌آرا - آقای علی‌مقدم - شادروان مهندس ماکسیم سیرو (فرانسوی) آقای محمدعلی خدیبور (خیمتگذار اداره عتیقات) شادروان دکتر ایسی شادروان حسین نیک روان‌خانم مهندسی - دیجولی خان (خیمتگذار) خانم حشمت سادات مصطفوی - شادروان موسی پیرامون .

مرتضی خان ممتاز‌الملک که در حقیقت میتوان گفت مؤسس اولین موزه ملی ایران در سال ۱۲۹۵ شمسی (۲۴۷۵ ش) بوده است برای تشکیل یک موزه خوب و غنی در تهران فعالیت زیادی کرده است. ممتاز‌الملک با فعالیت زیاد بالاخره توانست موزه ملی ایران را با ۲۷۰ قلم شیئی عتیقه در یکی از اطاقهای بزرگ‌عمارت قدیم وزارت معارف که در سمت شمال بنای مدرسه دارالفنون قرار

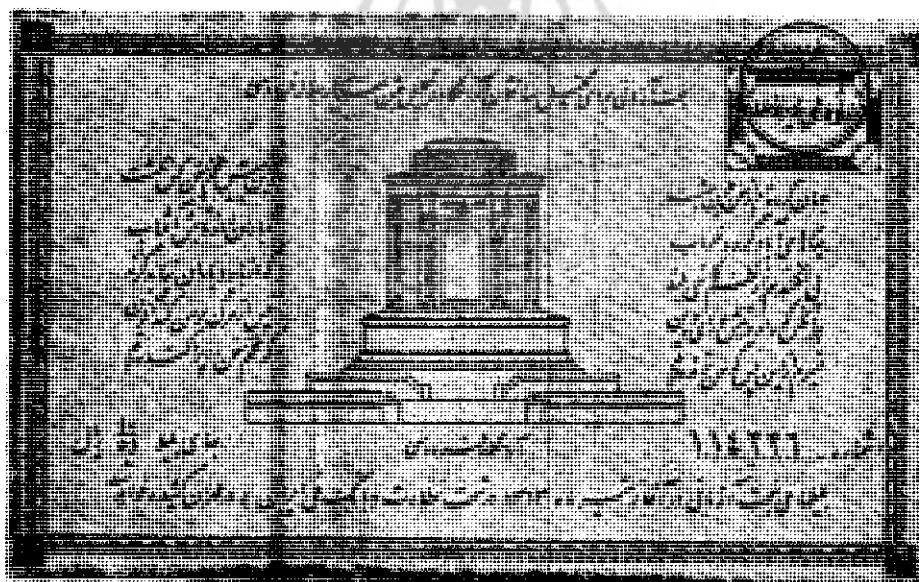
نمونه‌ای از طرز اهدای اشیاء از طرف دولت
شوریوی به موزه ملی ایران.

داشت تأسیس کند و پس از خریداری و اهداء کاخ مسعودیه به وزارت فرهنگ توسط اعیان‌حضرت شاهنشاه رضاشاه کبیر هنگام آخرین روز‌های پیش از سلطنت معظم له در سال ۱۳۰۴ شمسی (۲۶۸۴ ش) این موزه به تالار آئینه آن کاخ منتقل شد و در سال ۱۳۱۵ خورشیدی (۲۶۹۵ ش) پس از پایان ساختمان کنونی موزه ایران باستان به آنجا منتقل گردید.

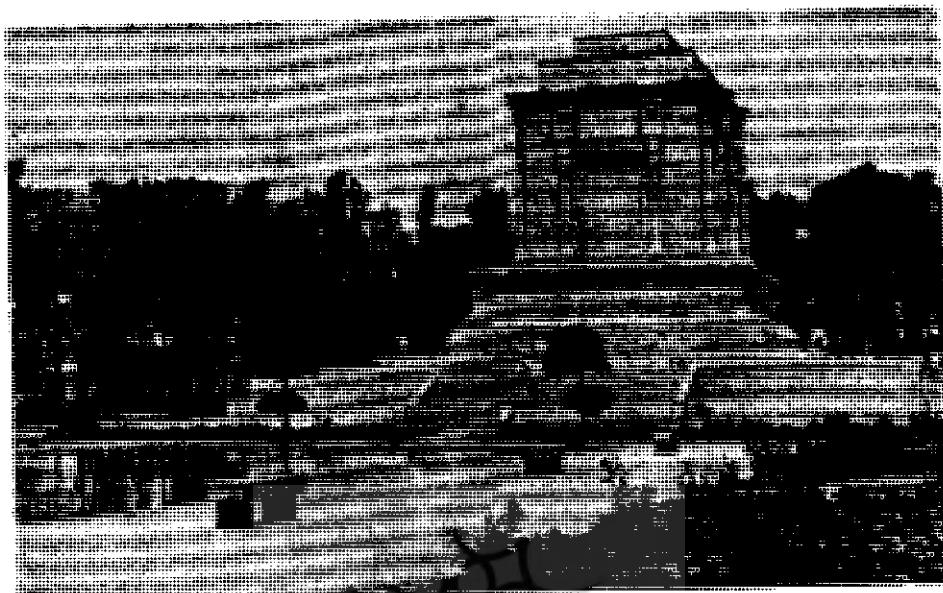
تجدید بنای آرامگاه فردوسی

اولین بنای آرامگاه فردوسی که تا حدودی با شتاب و عجله انجام گرفته بود و زحمات زیادی در ساختن آن کشیده شده بود در اثر عدم آشنائی سازندگان اولیه آن به فنون آزمایش خاک و محاسبه سنگینی آن بنای عظیم با ۱۸ متر ارتفاع و عدم اطلاع از آبهای زیرزمینی منطقه طوس به سبب سستی زمین و رطوبت از همان سال‌های اول نشست کرد و خللی در بنا ایجاد گردید. با وجود تعمیرات متعددی که در ظرف ۳۰ سال در این بنا انجام گرفت وضع مطلوبی حاصل نگردید حتی چند بار مبادرت به کانال سازی و زهکشی شد و قسمت فوقانی بنا از زوايد تغیله گردید و لیهیچگاه وضع رضایت‌بخشی پیدا نکرد. بالاخره پس از مشورت با جمعی از اهل فن و بررسیهای لازم و اعتقاد به اینکه مرمت و تعمیر برای دوام و بقای این بنای عظیم کافی نمی‌باشد راه چاره در این دیده شد که بنا را برچینند و از نو بربپی محکم و استواری بسازند به شرط اینکه هیأت ظاهری بنا و نمای خارجی آن حفظ شود. مراتب به پیشگاه اعیان‌حضرت همایون شاهنشاه آریامهر معروض گردید و شاهنشاه امر به تجدید بنای این آرامگاه فرمودند. در سال ۲۵۲۳ شاهنشاهی انجمن آثار ملی تصمیم گرفت که فرمان شاهانه را اجرا نماید و نمای اصلی و هیأت خارجی آرامگاه فردوسی را حفظ کند و برای

این منظور تمام سنگهای آرامگاه در نمای خارجی شماره گزاری گردید که دو باره سرچای خودشان قرار داده شود. پس از برچیدن سنگهای بنا و تخریب ساختمان زیر زمین بزرگی به عمق ۵ و طول ۳۰ متر ایجاد شد که با سیمان و مصالح محکمی پی‌ها و دیوارهای آن بالا آمد. این تالار زیر زمینی به وسعت ۹۰۰ متر مربع سرتاسن سکوی زیرین آرامگاه را فرا گرفت و قبر فردوسی در وسط آن قرار داده شد. قسمت فوقانی قبر که در بنای اولیه توپر بود این بار تهی ساخته شد و با کاشیهای منقوش به اشکال دوران هخامنشی و عصر فردوسی مزین گردید. بر دیوارهای زیر زمین نمازی سنگی و سنگ نبشه و نقوش بر جسته بنای قبلی نصب گردید و در ساختن بنا از مصالح ساختمانی محکم مانند سنگ و سیمان و آهن استفاده شد. استخوان بندي بنا از بتون مسلح و روکار آن با همان سنگهای خلنج بنای قبلی انجام گرفت و آرامگاه با رعایت شکل سابق ساخته شد.

نمونه بلیط بخت‌آزمائی که انجمن آثار ملی جهت تکمیل ساختمان آرامگاه فردوسی و برگزاری جشن هزاره فردوسی اقام نموده است.

آرامگاه حکیم ابوالقاسم فردوسی در طوس که در سال ۲۴۹۳ شاهنشاهی
با همت انجمن آثار ملی بنا گردید. این آرامگاه را روز بیست مهرماه
سال ۲۴۹۳ شاهنشاهی اعلیحضرت دشنه کبیر افتتاح فرمودند و سی
سال بعد از افتتاح آن در سال ۲۵۲۳ بنا بر فرمان همایونی انجمن آزادملی
اقدام به اصلاح انسانی بنا و تعمیر و تجدید برخی از قسمتهای آن و توسعه
باغ فردوسی گرد و مجدد آرامگاه فردوسی روز دهم اردیبهشت سال
۲۵۲۷ شاهنشاهی بدست مبارک شاهنشاه آریامهر گشایش یافت.

به موازات انجام کارهای بنای اصلی آرامگاه بناهای تابعه دیگری
نیز مانند کتابخانه و موزه و مهمنان سرا و آسایشگاه و رستوران
برای زائران و بازدیدکنندگان و دفتر کار و مسکن برای کارکنان
آرامگاه ساخته و پرداخته گردید. در همین موقع چون باغ آرامگاه
با احداث و ایجاد بناهای تابعه احتیاج به وسعت بیشتری داشت
آقایان موسی قائم مقامی و عیسی مشار قائم مقامی به تأسی از پدر
گرامی خود بیش از ۳۰ هزار متر مربع از اراضی خود را به رایگان
جهت توسعه باغ فردوسی هدیه فرمودند و با این بخشش جوانمردانه
و سعت معوطه آرامگاه فردوسی تقریباً دو برابر سابق شد و در
حقیقت بنای آرامگاه در سال ۲۵۲۶ شاهنشاهی کاملاً آماده گردید،

و مقدمات گشایش آن از طرف انجمن آثار ملی فراهم شد و ذات مبارک شاهانه اعلیحضرت محمد رضا شاه آریامهر و علیا حضرت شهبانو فرح با تشریف فرمائی خود بر عموم اعضای مؤسسين انجمن آثار ملی افتخاردادند و دردهم اردیبهشت ماه سال ۲۵۲۷ شاهنشاهی آرامگاه را افتتاح فرمودند و امر مقرر داشتند که انجمن آثار ملی به عرض باغ موجود تا پل کشف رود بولواری آبرومند ایجاد کند.

در سالهای بعد از گشایش آرامگاه فردوسی رستوران دیگری در باغ فردوسی ساخته شد و آبنمای آن با باغچه‌های مطبق بر شکوهمندی محوطه آرامگاه افزود. تندیس فردوسی نیز که استاد ابوالحسن صدیقی با سنگ یکپارچه کارار به سفارش انجمن آثار ملی ساخته بود به مشهد حمل و در جلو استخر نصب گردید و از پل کشف رود تابع آرامگاه خیابان مشجری با چراگاهی زیبا احداث گردید و برای تمام کارهای یاد شده جمعاً ۹۸۵ هزار تومان پول صرف شد و به این ترتیب آرامگاه فردوسی به شکل کنونی درآمد. با این اقدامات موجبات رضایت کامل علاقمندان به فردوسی فراهم گردید.^{۱۷}

- هنن خطابه افتتاحیه آرامگاه فردوسی در پیشگاه مبارک اعلیحضرت همایون شاهنشاه آریامهر که روز دهم اردیبهشت ماه سال ۲۵۲۷ شاهنشاهی بوسیله سپهبد آق‌اولی ریاست هیئت مدیره انجمن آثار ملی ایراد گردیده است :

اعلیحضرت تا :

بر خاطر خطیر شاهانه روشن است که حکیم ابوالقاسم فردوسی هنگامی به نظم شاهنامه پرداخت که برای سوانح روزگار، تاریخ و فرهنگ درخسان ایران در بوته فراموشی سپرده شده بود و فرمانروایان بیگانه آئین تابناک اسلام را وسیله حکومت جبارانه خود قرارداده همه‌گونه سمعی و کوشش در برانداختن شواهد بزرگی و شکوه ایران بکار می‌بستند تا آثار مجد و عظمت گذشته این کشور باستانی را از خاطر مردم بزدایند و فقط برخی از بزرگان ایران با وجود تعلق خاطر به آئین مقدس اسلام مایل بودند میهن گرامی‌شان استقلال ملی و فرهنگ دیرین خود را بازیابد و از دایره حکمرانی بیگانه بیرون بماند.

فردوسی به اراده خود و بدون دستور و تعلیم و تشویق هیچکس بانیروی

باطنی و روحی خویش پرده استواری را که حوادث و مهاجمات بر روی عظمت و جلال دودمانهای شاهنشاهی و تمدن درخششان ایرانیان کشیده بود از هم درید و ایرانی با مجده و شکوه و آباد و نیرومند در معرض دیدگان ایرانیان جلوه‌گر ساخت و در راه زنده کردن زبان فارسی و فرهنگ و تاریخ گذشتۀ ایران خدمتی بس بزرگ و بی بدل انجام داد که بحق شایسته هرگونه بزرگداشت و قدرشناسی است.

باچین عظمت روح و اندیشه و عمل که نتیجه آن استوار داشتن ایرانیان در اعادۀ عظمت و نیروی گذشته بود آرامگاه این حکیم بزرگ یعنی دانشمند والامقامی که در زندگانی پرافتخارش رنج بسیار کشیده و با چنان اندیشه و مقام بلند، حقارت دیده بود در پنجه باروی ویران طوس بصورت گمنام قراردادشت و تاسال ۱۳۰۱ شمسی بنایی درخور آن مرد بزرگ و شایسته خدمت سترک و بی بدل وی برای خوابگاه ابدی او بنیاد نگشت تا اینکه اعلیحضرت همایون رضا شاه کبیر ضمن سایر اقدامات خود برای زنده کردن ایران و ایرانی به بزرگی مقام فردوسی هم توجه و به بنای آرامگاه وی دستور فرمود و بسال ۱۳۱۳ جشن هزاره آن حکیم را برپا داشت و به ترتیبی شایسته آئین گشایش آرامگاه وی باشرکت دانشمندان و خاورشناسان ایران و جهان برگزار گشت.

چون در آن هنگام که بنای آرامگاه ساخته شد مراحل آزمایش خاک واستوار داشتن شالودۀ ساختمان همظر از پیش‌رفته‌های فنی کنونی نبود و از ازترفی وضع درونی بنا شایستگی چندان نداشت، اعلیحضرت همایون شاهنشاه آریامهر مقرر فرمودند انجمن آثار ملی نسبت به مرتفع گشتن چنین نیصه‌ها و شکوه و جلال افزونتر آرامگاه به صورت میسر باشد اقدام نماید و در اجرای فرمان مطاع مبارک پس از چند سال کار و کوشش، بنای آرامگاه و باغ و ساختمانهای مربوط به آن بصورتی که از نظر شاهانه میگذرد ساخته شده بطوریکه هیئت اصلی و منظر خارجی اولیه و قدیمی بنای آرامگاه عیناً محفوظ مانده در قسمت داخلی آن تالار و سیعی بوسعت نهصد متر مربع مزین به نما سازی سنگی و کاشیکاریهای مناسب باچین مقام خوابگاه، ابدی حکیم را فراگرفته است و تمام سنگ نبسته‌ها و نقش بر جسته بنای سابق عیناً در محله‌ای شایسته نصب گردیده است.

محوطه باغ از هرسو پنجاه متر توسعه یافته بیش از دو برابر باغ پیشین گردید ضمناً ساختمانهای لازم جهت کتابخانه و موزه و مهمنسرا و آسایشگاه برای زیارت کنندکان و شیفتگان فردوسی و دفتر و محل سکونت کارکنان آرامگاه و نیازمندیهای گوناگون چنین مقامی احداث گشت و تندیس سخن سرای نامدار از سنگ یک پارچه تراشیده و در جایگاه مناسب نصب گردید و خیابان پهن مشجر

نگشتهٔ تاریخی بر قسمت پائین جبههٔ جنوبی بیرون بنای آرامگاه فردوسی بخط نستعلیق :

«از آنجاکه ارادهٔ پاک اعلیٰحضرت اقدس شاهنشاه معظم رضاشاه پهلوی که روزگار پادشاهیش در ازباد همواره بر بلندساختن نام ایران و ایرانیان استچون حکیم ابوالقاسم فردوسی طوسي بواسطهٔ نظم کتاب شاهنامه، زبان و تاریخ و قومیت ایرانیان رازنده و پاینده نموده است تجلیل و تکریم نام نامی آن بزرگوار منظور نظر بلند شاهنامه گردید پس جمعی از پروزدگان ذات اقدس همایونی که به پیروی از نیات خردمندانه، تشکیل جمعیتی بنام انجمن آثار ملی داده بودند این بنارا بروی مدفن فردوسی برپا ساختند چون بقرارئی که در دست است میتوان تعیین کرد که در این سنت از زمان ولادت آن سخن سنج یگانه هزار سال تمام شمسی میگذرد در موقع انجام این بنا که در سال هزار و سیصد و سیزده شمسی هجری روی داد بساط جشن

برگ آرامگاه مبارکهٔ پیغمبر ﷺ

بطول بیش از یک کیلومتر ازیل کشف رود و کنار بنای تاریخی بقعهٔ غزالی تاباغ آرامگاه ترتیب یافت.

لوحةٔ تاریخی مربوط بوضع کنونی آرامگاه در بدنهٔ تالار بزرگ آنجا و چکامهٔ حاوی تحولات و اقدامات معروف برده‌یوار تالار کتابخانهٔ نهاده شد و قسمتی از باروی قدیمی طوس که برای توسعهٔ باع آرامگاه در داخل آن واقع گردید بنحو شایسته با احداث سایبانی درخور آن محفوظ داشته شد.

همزمان با این اقدامات از یک عدهٔ دانشمند ایرانی و غیر ایرانی نسبت به تهییه و تدوین مقالات و کتب حاوی پژوهش‌های تازه مربوط بسرایندهٔ عالیقدر طوس دعوت گردید و بدین ترتیب نشریات تازه‌ای فراهم آمد که تعدادی از آنها چاپ و انتشار یافته و بقیه نیز در دست عمل است.

مجموع مساحت باع آرامگاه بالغ بر $56753/60$ متر مربع و مساحت زیر بنای اصلی آرامگاه 945 متر مربع و مساحت زیر ساختمانهای دیگر 2766 متر مربع بوده هزینهٔ تمام اقدامات معروف بمیزان $585/596$ هزار و 98 ریال رسیده است.

از پیشگاه مبارک شاهانه استدعا می‌نماید اجازهٔ فرمایند آرامگاه برای زیارت شیفتگان تربت آن بزرگوار و همهٔ علاقه‌مندان افتتاح یابد.

هزار ساله فردوسی گستردۀ شد و بسیاری از دانشمندان جهان در آن جشن فرخنده شرکت جستند و نفس نفیس اعلیحضرت شاهنشاه پهلوی با حضور خود در جشن و در این مکان ، روان تابناک فردوسی را شاد و جوهر و جفاوی را که از طرف ابني زمان درباره آن حکیم سخن پرور بکار رفته بود جبران فرمودند.»

نبشته تاریخی بردولوح سنتگی بخط نستعلیق که قبلابردیوارهای شمالی و جنوبی اطاق پیشین آرامگاه نصب بود و اکنون بر دیوار غربی پلکان بزرگ مدخل آرامگاه قرار دارد :
پلکان شاهنشاه مدرسه لنه لمه
بنام خداوند بخشندۀ مهربان

هر آنکس که از مردگان دل بشست نباشد همان دوستی را درست مده کار کرد نیاکان بباد مبادا که پند من آیدت یاد چو نیکی کند کس تو پاداش کن ممان تا شود رنج نیکان کهن در هنگامیکه هزار مین سال ولادت حکیم ابوالقاسم فردوسی طوسی نزدیک میشد دولت و ملت ایران بر آن شدند که بپاس شاهکار جاویدانی آن گویندۀ بزرگ بنای رفیعی بر آرامگاه پیکر خاکی او بر پانمايند از آن میان چندین تن از خدمتگزاران ایران براین کار فرخنده پیشقدم گشته بنام حفظ آثار ملی انجمنی گرد آوردن و از هیچگونه کوشش در راه انجام مقصود مبارک فروگزار نکردند و جماعتی بسیار از ایرانیان بلند همت بلکه سراسر باشندگان این کشور از کیسه فتوت خود در این کار فرخنده یاری کردن، وزارت معارف دولت شاهنشاهی نیز بوظیفۀ خویش از مساعدت دریغ ننموده تا آنکه این بنای رفیع و بلند که بفراخور عظمت مقام گویندۀ شاهنامه بس ناچیز و حقیر است ساخته و پرداخته گردید پس در مهرماه هزار و سیصد و سیزده هجری شمسی در موقعی که بیش از یکصد تن از برگزیدگان دانشمندان و خاورشناسان و شاعران جهان در طوس گرد آمده بودند در پیشگاه

اعلیحضرت شاهنشاه رضاشاه پهلوی این بنای یادگارگشایش یافت. اکنون بپاس آن خدمات بی‌ریا نام اعضای انجمن در آن تاریخ در این لوحة ثبت میشود: حسن مستوفی‌الممالک. حسن پیرنیا مشیرالدوله محمدعلی فروغی ذکاءالملک. حسن اسفندیاری حاج‌محتشم‌السلطنه. عبدالحسین تیمورتاش سردارمعظم. ابراهیم حکیمی حکیم‌الملک. فیروزمیرزا فیروزنصرت‌الدوله. نظام‌الدین حکمت مشار‌الدوله. سیدحسن تقی‌زاده. محمدعلی‌فرزین. علی‌اصغر حکمت‌وزیر‌معارف. حسین علا. امان‌الله میرزا جهانبانی. کیخسرو شاهرخ.

نشته روی سنگ مرقد حکیم ابوالقاسم فردوسی بخط نستعلیق:

بنام خداوند جان و خرد

این مکان فرخنده، آرامگاه استاد گویندگان فارسی زبان و سراینده داستانهای ملی ایران حکیم ابوالقاسم فردوسی طویل است که سخنان او زنده کننده کشور ایران و مزار او در دل مردم این سرزمین جاویدان است.

تاریخ تولد ۳۲۳ هجری قمری تاریخ وفات ۱۱ هجری قمری
تاریخ بنای آرامگاه ۱۳۰۲ هجری قمری

تاسال ۱۳۱۳ شمسی (۲۴۹۳ شاهنشاهی) که جشن هزاره فردوسی شاعر حماسه سرای ایران در آرامگاه آن حکیم در طوس افتتاح شد انجمن آثار ملی فعالیت‌های مفید خود را دنبال میکرد. پس از آن مدت ۱۰ سال بصورت تعطیل درآمد تا اینکه در ۱۲ آذرماه سال ۱۳۲۲ (۲۵۰۳ شاهنشاهی) به فرمان مبارک اعلیحضرت‌همایون شاهنشاه آریامهر مجدداً این انجمن^{۱۸} تشکیل شد و خدمات ارزنده

۱۸- اعضای هئیت مدیره انجمن آثار ملی در آن هنگام جنابان آقایان علی هیئت - سید حسن تقی‌زاده - ابراهیم حکیمی (حکیم‌الملک) - دکتر عیسی صدیق

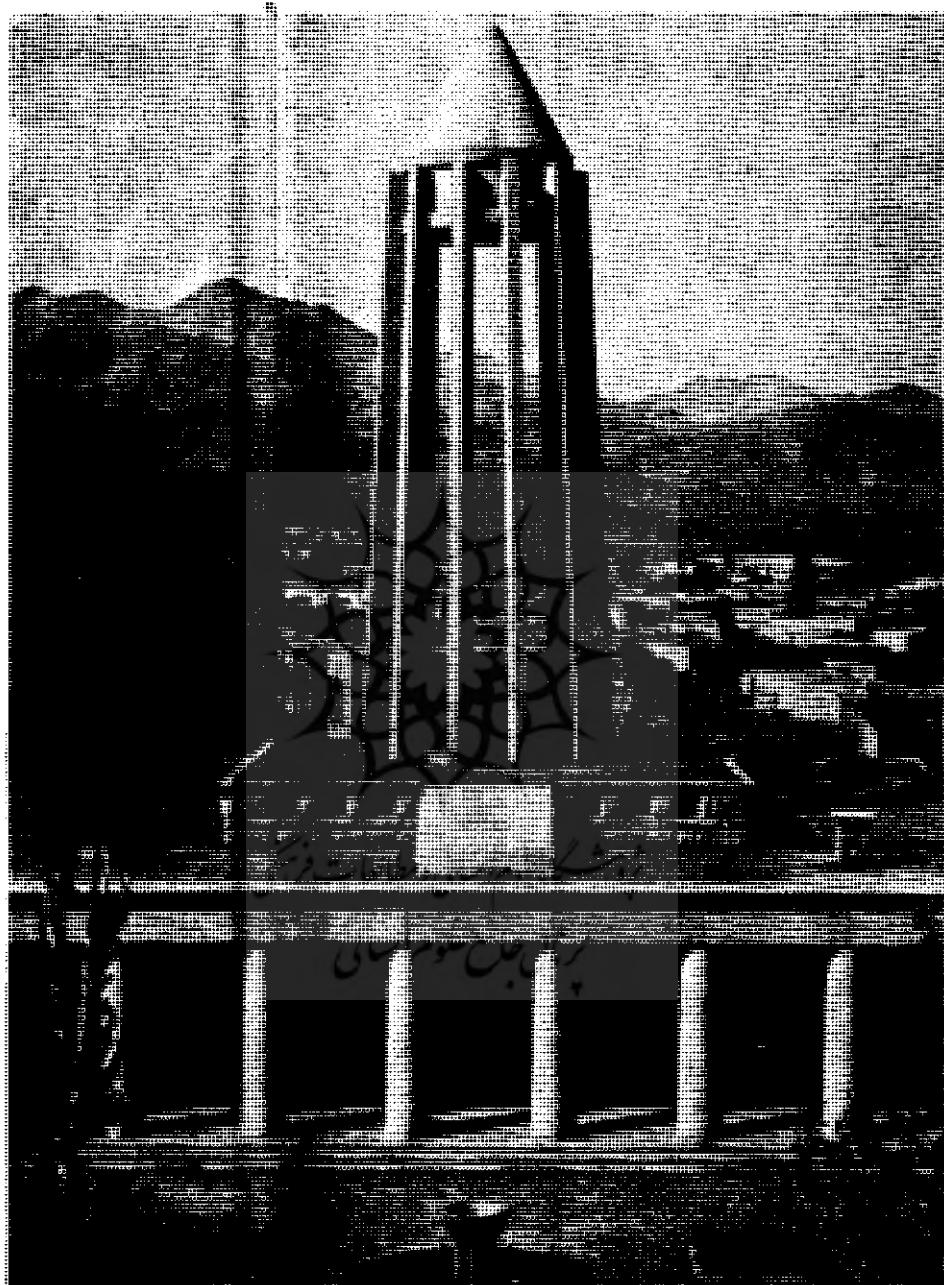
خود را آغاز نمود. از این پس وظیفه انجمن آثار ملی در راه خدمت به کشور بیشتر و حساس تر شد زیرا علاوه بر نشر مقاله و کتاب احداث آرامگاه‌های مفاخر ملی همچون شعرای نامی و بزرگان علم و ادب و عرفان ایران نیز به عنده این انجمن قرار گرفت. در این موقع انجمن آثار ملی بنا به وظیفه خطیب و مقدسی که دارد در صدد برآمد برای فیلسوف شرق و حکیم بزرگ ابوعلی ابن سینا در همدان آرامگاهی در خورشان او بسازد و به همین منظور طرح ماقت و نقشه این آرامگاه در خرداد ماه سال ۱۳۰۴ شاهنشاهی از طرف انجمن آثار ملی به مسابقه گذاشته شد و در تیرماه سال مذکور طرح و ماقت آقای مهندس هوشنگ سیحون برنده اعلام گردید و اجرای ساختمان آرامگاه ابوعلی سینا در همدان را به عنده او گذاشتند.

بنای آرامگاه ابوعلی سینا در همدان

در سال ۱۳۰۸ شاهنشاهی قرارداد قطعی ساختمان آرامگاه ابوعلی سینا بین شرکت ساختمانی کشوری و انجمن آثار ملی بانظارت مهندس سیحون به امضاء رسید و در خرداد ماه سال ۱۳۰۸ شاهنشاهی ساختمان آرامگاه ابوعلی در همدان شروع شد و در سال ۱۳۱۰ شاهنشاهی پایان رسید. مساحت زمین آرامگاه کلا ۳۰۹۰ متر مربع است که ۱۷۹۲ متر مربع آن زیر بنا رفت و بقیه فضای سبز و حیاط آرامگاه است. در این ساختمان یک کتابخانه زیبا بنام «کتابخانه ابن سینا» ساخته شده که کتابهای مفیدی از ابوعلی سینا و درباره ابوعلی در آن کتابخانه موجود است. پس از اتمام ساختمان آرامگاه ابوعلی سینا انجمن آثار ملی در صدد برآمد که جشن هزارمین سال تولد ابوعلی را هرچه باشکوهتر برگزار کند و برای انجام مراسم جشن هزاره

◀

اعلم - تیمسار فرج‌الله آق‌اولی - علی‌اصغر حکمت - آندره گدار - حسین علاء - سید باقر کاظمی - تیمسار سپهبد امان‌الله جهانبانی - حسین سمیعی (ادیب‌السلطنه) - دکتر مهدی آذر (وزیر فرهنگ وقت) - ابوالقاسم نجم‌آبادی (نجم‌الملک) - المپیار صالح - دکتر غلام‌حسین صدیقی بودند.

آرامگاه شیخ‌الرئیس ابوعلی سینا در همدان که توسط انجمن آثار ملی در سال ۲۵۰۸ شاهنشاهی ساخته‌اند آن شروع و در سال ۲۵۱۰ شاهنشاهی پایان یافت.

بوعلی سینا کمیته‌ای بنام «کمیته ملی هزاره ابن‌سینا» تشکیل گردید. این کمیته برنامه‌های مفصلی به شرح زیر تهیه دید :

- ۱- نشر جزوی ورساله ومقاله وكتاب ۲- ترتیب نمایشنامه‌ای مختلف از عصر زندگی و آثار ابن سینا . ۳- ترتیب سخنرانیهای مختلف درباره ابن سینا . ۴- تهیه نمایشنامه‌ای از زندگی بوعلی سینا . ۵- ترتیب گردش‌های دستجمعی در برخی از شهرهای ایران که ابن سینا در آن شهرها زندگی کرده است . ۶- کمیته ملی هزاره ابن سینا روز ۱۲ مهر ماه سال ۱۳۳۱ خورشیدی (۲۵۱۱ شاهنشاهی) هفتة فاصله روزهای ۲۳ و ۲۹ مهر ماه را بنام «هفتة ابن‌سینا» اعلام نمود و مقدمات اجرای مراسم جشن هزارمین سال تولد ابن‌سینا را در این هفتة در تهران و همدان فراهم کرد عده‌ای از اعضای کمیته ملی هزاره ابن‌سینا در پایان هفتة ابن‌سینا به همدان مسافت کردند و مجلس سخنرانی در آرامگاه بوعلی ترتیب دادند و در حضور عده کثیری لوحه مرمری بیادگار، در آرامگاه ابن‌سینا نصب کردند. به پیشنهاد و تشویق «کمیته ملی هزاره ابن‌سینا» کلیه وزارت‌خانه‌ها اقدامات مفید و مؤثری در این زمینه به شرح زیر انجام دادند :

وزارت کشور طی بخششانمه‌ای به عموم استانداران و فرمانداران اعلام کردکه به مناسبت برگزاری جشن هزارمین سال ولادت بوعلی سینا دانش دوستان و دانشمندان حوزه خود را تشویق کنند تا هر چه اطلاعات مفیدی که درباره بوعلی و نسخه‌های خطی از تالیفات ابن‌سینا سراغ دارند به اداره انتشارات وزرات کشور بفرستند و کتب ورساله‌های خطی و چاپی شیخ الرئیس بوعلی ابن‌سینا و یا ترجمه آنها رادر هرجا که هست به کتابخانه ابن‌سینا در همدان اهدا نمایند.

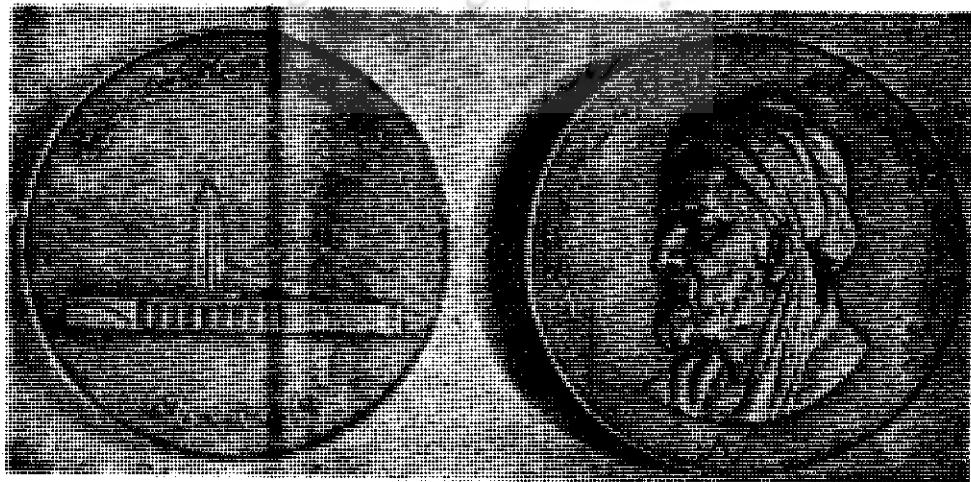
وزارت پست و تلگراف ۵ دوره از تمبرهای یادگاری بمناسبت برگزاری مراسم جشن هزاره بوعلی سینا در همدان منتشر کرد و این فیلسوف را به هموطنان شناساند.

وزارت فرهنگ سابق پیشقدم در اجرای کلیه طرحهای مربوط به جشن هزاره بوعلى گردید.

وزارت امورخارجه درگردآوری کتاب برای کتابخانه ابن سینا در همدان از کلیه کشورهای دنیا و نشر اعلانات مربوط به مساعدت‌ها و راهنماییهای دیگر در حدود امکانات با انجمن آثار ملی همکاری صمیمانه داشت.

سازمان برنامه‌جهت پذیرائی ازدانشمندان ایران‌شناس شرکت کننده در جشن هزاره بوعلى سینا هتلی بنام «هتل بوعلى» در همدان ساخت و یک فرودگاه هواپیما نیز در این شهر ایجاد کرد. وزارت راه بین راه تهران – همدان را مرمت کرد که مسافت اعضا کنگره به سهولت انجام گیرد.

«کمیته ملی هزاره ابن سینا» اقدام به ضرب یک مدال یادگاری نفیس بنام مدال ابن سینا با عکس ابن سینا و آرامگاه او نمود که به هنگام تشکیل کنگره ابن سینا بشرکت کنندگان اهدا شد. با اقدامات مفیدی که در کشور صورت گرفت بالاخره کنگره وجشن هزارمین سال تولد بوعلى سینا از روز اول تا دهم اردیبهشت ماه سال ۱۳۵۲ شاهنشاهی در تهران و همدان برگزار گردید.

سمت راست : روی مدال ابن سینا - سمت چپ : پشت مدال ابن سینا

مراسم برگزاری جشن هزارمین سال ولادت بوعلی سینا

روز چهارشنبه اول اردیبهشت ماه سال ۲۵۱۳ شاهنشاهی در تالار ابن سینا دانشکده پزشکی دانشگاه تهران خطابه افتتاحیه و پیام شاهنشاه آریامهر توسط نخست وزیر وقت تیمسار سپهبد فضل الله زاهدی خوانده شد و سپس آقای دکتر جهانشاه صالح وزیر بهداشی و رئیس دانشکده پزشکی دانشگاه تهران به مدعوین شرکت کننده خیرمقدم گفت و شادروان حسین علا رئیس انجمن آثار ملی بیاناتی ایراد کرد و آقای جعفری وزیر فرهنگ وقت نیز خطابه‌ای خواند و پس از آن نمایندگان کشورهای مصر - هند - پاکستان - ترکیه - اتحاد جماهیر شوروی - ایالات متحده امریکا و یونسکو بیاناتی ایراد کردند. در این نشست جناب آقای علی اصغر حکمت به ریاست و دکتر مذکور نماینده مصر به نیابت ریاست و دکتر ذبیح‌اله صفا به دبیری کنگره ابن سینا برگزیده شدند.

سخنرانیها همه روزه در تالار ابن سینای دانشکده پزشکی دانشگاه تهران ادامه داشت و روز پنجم‌شنبه نهم اردیبهشت ماه ۲۵۱۳ شاهنشاهی برای شرکت در افتتاح آرامگاه حکیم بزرگ بوعلی سینا دانشمندان و اعضای شرکت کننده در کنگره به همدان مسافت کردند و ساعت ۹ صبح همان‌روز شاهنشاه آریامهر آرامگاه ابن سینا را در همدان افتتاح فرمودند. بعد از ظهر روز جمعه دهم اردیبهشت‌ماه در جلسه اختتامیه کنگره شادروان سید حسن تقی‌زاده از میهمانان شرکت کننده تشکر کرد و نمایندگان شرکت کننده کشورهای آلمان - افغانستان - بلژیک - مصر - اسپانیا و کشورهای متحده امریکای شمالی - فرانسه - انگلستان - هلند - هندوستان - اندونزی - عراق - ایتالیا - اردن‌هاشمی - لبنان - نروژ - پاکستان - سویس - ترکیه - اتحاد جماهیر شوروی - واتیکان - یوگسلاوی و نماینده یونسکو سخنان کوتاهی گفتند و در خاتمه آقای علی اصغر

حکمت ختم کنگره را اعلام کرد و در این کنگره جمماً ۷۹ سخنرانی بزبان‌های مختلف ایراد گردید.^{۱۹}

تعداد سخنرانی‌هاییکه بوسیله نمایندگان کشورهای شرکت کننده در جشن هزارمین سال تولد بوعلی سینا ایراد گردید:

۲۴ سخنرانی	از کشور شاهنشاهی ایران
۸ سخنرانی	از کشور هند
۷ سخنرانی	از کشور فرانسه
۶ سخنرانی	از کشور عراق
۶ سخنرانی	از کشور اتحاد جماهیر شوروی
۵ سخنرانی	از کشور مصر
۵ سخنرانی	از کشور ترکیه
۳ سخنرانی	از کشور انگلستان
۳ سخنرانی	از کشورهای متحده امریکا
۲ سخنرانی	از کشور سوریه
۲ سخنرانی	از کشور واتیکان
۱ سخنرانی	از کشور ایتالیا
۱ سخنرانی	از کشور افغانستان
۱ سخنرانی	از کشور پاکستان
۱ سخنرانی	از کشور آلمان
۱ سخنرانی	از کشور لهستان
۱ سخنرانی	از کشور لبنان
۱ سخنرانی	از کشور اردن هاشمی
۱ سخنرانی	از یونسکو

۱۹- سی و هشت سخنرانی مختلف که اعضای شرکت کننده در کنگره این سینا ایراد کرده‌اند بوسیله دکتر ذبیح‌اله صفا در کتابی بنام «جشن نامه این سینا» مجلد دوم شماره ۳۱ از انتشارات انجمن آثار ملی تنظیم شد و در سال ۲۵۱۴ شاهنشاهی در چاپ رسید.

تشکیل این کنگره نتایج بزرگی در برداشت و شخصیت واقعی فیلسوف بزرگ بوعلی سینا را کاملاً روشن کرد چنانکه دانشمند بزرگ شوروی پاکتور وویف در مورد بوعلی سینا چنین گفت: «این نابغه آفرینشگر مانند متقدمین بزرگ خود (جالینوس) و (ارسطو) در رشته‌های مختلف علوم ریاضی- طبیعی- طب و فلسفه مسلط بود و بیش از صد اثر بر شته تحریر کشید که بسیاری از آنها مانند کیمیا و معدن‌شناسی و حیوان‌شناسی و جغرافیا و تشریح و وظایف اعضاء انسانی وقف مسائل طبیعی و طب شده است» و به قول دکتر محمود نجم‌آبادی «بوعلی سینا یک سیماهی متمایز و نابغه‌ای بود که سنت‌های کهن را شکست و سنت‌های تازه‌ای را پایه گزاری کرد. او اولین کسی بود که برای تنظیم نظام فکری مستقلی تلاش نمود. بوعلی به تمامی علوم زمان خویش واقف بود. تخصص اصلی ابن سینا طب است و چهره او به عنوان یک پزشک معجزه‌گر بر دیگر دانشمندان او سایه می‌افکند. کتابهای او و رساله‌هایش بیشمار است و درباره شناخت ابن سینا و معرفی او کتب زیادی منتشر شده که همگی حاکی از نبوغ اوست»^{۲۰}

بوعلی سینا شعر هم می‌گفت و رباعیات زیادی به او منسوب است که سرشار از ذوق و زیبائیست و بر دلها مینشیند و معانی خاصی را بیان می‌کند. از اشعار ابن سینا نمونه‌ای برای یادآوری مهارت او در شعر گفتن ذیلاً آورده می‌شود:

۲۰- راجع به شرح زندگی ابن سینا و آثار علمی او و تشکیل کنگره هزاره ابن سینا استاد محترم دکتر محمود نجم‌آبادی رئیس بخش تاریخی طبی دانشکده بهداشت تهران مطالب مفید و جالب توجیه در چند شماره (از شماره ۱۲۱ تا ۱۷۴) از مجله هنر و مردم نگاشته‌اند که حق مطلب در مورد بوعلی سینا کاملاً ادا شده و تکارنده در این بخش از این مجموعه از مطالب آن بهره‌مند گردیده است و نیز نونهایی از خط و امضای برخی از دانشمندان شرکت کننده از کشورهای مختلف را که بعنوان یادبودی از کنگره بزرگ هزارمین سال تولد ابن سینا نوشته‌اند از این مجله نقل می‌کنند تا مورد استفاده دانش پژوهان قرار گیرد.

دل گرچه در این بادیه بسیار شتافت
 یک موی ندانست ولی موی شکافت
 اندر دل من هزار خورشید بتافت
 آخر به کمال ذره‌ای راه نیافت
 آثار زیادی در باره شیخ الرئیس ابوعلی سینا در ایران توسط انجمن
 آثار ملی و دانشگاه تهران و سازمانهای وابسته فرهنگی چاپ شده
 است . ۲۱ .

۲۱ - آثار چاپ شده از ابن سینا :

نام کتابهای را که درباره شیخ الرئیس ابوعلی ابن سینا به هنگام برگزاری
 جشن هزارمین سال تولد او یا پس از آن چاپ شده است فهرستوار یادآور می‌شود:
 (الف) آثار شیخ که توسط انجمن آثار ملی انجام یافته و جزو سلسله
 انتشارات انجمن می‌باشد بقرار زیر است :

۱ - رساله تجلیل از ابن سینا در پنجین دوره اجلاسیه یونسکو در شهر
 فلورانس (ایتالیا) به شماره ۹ انتشارات انجمن .

۲ - رساله جودیه (منسوب به ابن سینا) به کوشش و تصحیح و تحشیه
 دکتر محمود نجم‌آبادی به شماره ۱۰ انتشارات انجمن آثار ملی .

۳ - رساله نیض ابن سینا به تصحیح استاد سید محمد مشکوک به شماره ۱۱
 انتشارات انجمن آثار ملی . این رساله در سال ۱۳۱۷ تحت عنوان «رگ شناسی»
 هنگام گشایش دبیرستان پهلوی بروجرد نیز به چاپ رسیده است .

۴ - رساله منطق دانشنامه علائی به تصحیح استاد فقید دکتر محمد معین
 و استاد محمد مشکوک به شماره ۱۲ انتشارات انجمن آثار ملی .

۵ - طبیعتیات دانشنامه علائی به تصحیح استاد سید محمد مشکوک به شماره
 ۱۳ انتشارات انجمن آثار ملی .

۶ - ریاضیات دانش نامه علائی به تصحیح آقای مجتبی مینوی به شماره ۱۴
 انتشارات انجمن آثار ملی .

۷ - الهیات دانش نامه علائی به تصحیح مرحوم استاد محمد معین
 به شماره ۱۵ انتشارات انجمن آثار ملی .

۸ - رساله نفس به تصحیح شادروان دکتر موسی عمید به شماره ۱۶
 انتشارات انجمن آثار ملی .

۹ - رساله در حقیقت و کیفیت سلسله موجودات به تصحیح مرحوم دکتر
 موسی عمید به شماره ۱۷ انتشارات انجمن آثار ملی .

- ۱۰- ترجمه رساله سرگذشت به تصحیح دکتر غلامحسین صدیقی به شماره ۱۸ انتشارات انجمن آثار ملی .
- ۱۱- معراج نامه به کوشش دکتر غلامحسین صدیقی به شماره ۱۹ انتشارات انجمن آثار ملی .
- ۱۲- رساله تشریع الاعضاء به کوشش دکتر غلامحسین صدیقی به شماره ۲۰ انتشارات انجمن آثار ملی .
- ۱۳- رساله قراضه طبیعتیات (منسوب به ابن سینا) به تصحیح و تحشیه دکتر غلامحسین صدیقی به شماره ۲۱ انتشارات انجمن آثار ملی .
- ۱۴- ظفر نامه (منسوب به ابن سینا) به تصحیح دکتر غلامحسین صدیقی به شماره ۲۲ انتشارات انجمن آثار ملی .
- ۱۵- رساله کنوزالمغرمین به تصحیح استاد جلال الدین همانی به شماره ۲۳ انجمن آثار ملی .
- ۱۶- رساله «معیار العقول» و «جر ثقلیل» به تصحیح استاد جلال الدین همانی به شماره ۲۴ انجمن آثار ملی (این دو رساله در یک مجلد میباشد) .
- ۱۷- رساله «حی بن یقطان ابن سینا» متن عربی با ترجمه و شرح فارسی آن از یکی از معاصران ابن سینا بانضمام ترجمه فرانسوی آن به تصحیح استاد هانری کربن (Henri Corbin) به شماره ۲۵ انجمن آثار ملی .
- ۱۸- جشن نامه ابن سینا مجلد اول تالیف دکتر ذبیح الله صفا به شماره ۲۶ انتشارات انجمن آثار ملی .
- ۱۹- ترجمه مجلد اول جشن نامه به زبان فرانسوی توسط مرحوم سعید نفیسی به شماره ۲۷ انتشارات انجمن آثار ملی .
- ۲۰- ترجمه اشارات و تنبیهات شیخ به تصحیح دکتر احسان یارساطر به شماره ۲۸ انتشارات انجمن آثار ملی .
- ۲۱- پنجم رساله فارسی و عربی از ابن سینا به تصحیح دکترا احسان یارساطر به شماره ۲۹ انتشارات انجمن آثار ملی .
- ۲۲- جشن نامه ابن سینا مجلد دوم (حاوی نظمهای فارسی اعضاء کنگره ابن سینا) به شماره ۳۱ انجمن آثار ملی .
- ۲۳- جشن نامه ابن سینا مجلد سوم (كتاب المهرجان ابن سينا) حاوی نظمهای عربی اعضاء کنگره ابن سینا به شماره ۳۲ انجمن آثار ملی .
- ۲۴- جشن نامه ابن سینا مجلد چهارم شامل خطابهای اعضاء کنگره ابن سینا به زبانهای آلمانی و فرانسوی به شماره ۳۳ انجمن آثار ملی .
- ب) غیر از انتشارات بالا از طرف عده‌ای از دانشمندان از سال ۱۲۱۵ ببعد بمناسبت نزدیکی هزارمین سال ولادت شیخ رسالات و کتب چندی چاپ و نشر گردیده است که به شرح زیر میباشد :

- ۱- منطق و الهیات دانشنامه علائی به تصحیح و با مقدمه احمد خراسانی
تهران سال ۱۳۱۵ شمسی .
- ۲- ترجمه فارسی کتاب الاشارات والتنبیهات به تصحیح و مقدمه مرحوم
سید حسن مشکان طبیسی ، تهران سال ۱۳۱۶ شمسی .
- ۳- روانشناسی شیخ الرئیس (ترجمه فارسی رساله نفس) به تصحیح و
مقدمه محمود شهابی ، تهران سال ۱۳۱۵ شمسی .
- ۴- روانشناسی یا علم النفس شفاترجمه اکبردانسرشت(صیرفى) تهران،
سال ۱۳۱۸ شمسی .
- ۵- ترجمه السماع الطبیعی کتاب شفای شیخ توسط مرحوم محمدعلی فروغی
ذکاءالملک ، تهران سال ۱۳۱۹ شمسی .
- ۶- رساله عشق به تصحیح و مقدمه استاد سید محمد مشکوکه ، تهران
۱۳۲۰ شمسی .
- ۷- ترجمه رسالات سرالقدیر و فیضالهی و عشق و اسرارالصلوة و تفسیر
سوره مبارکه توحید و معوذین و کیفیت استجابت دعا و زیارت و رساله تحفه
و رساله ترغیب برداعا توسط مرحوم ضیاءالدین دری .
- ۸- قصیده عینیه با شرح و تفسیر و ترجمه منظوم توسط مرحوم محمدعلی
حکیمالهی ، تهران ۱۳۳۱ شمسی .
- ۹- فهرست آثار شیخ الرئیس و نسخ آنها توسط دکتر یحیی مهلوی ،
تهران سال ۱۳۳۳ شمسی ، از انتشارات دانشگاه بهشماره ۲۰۶ .
- ۱۰- پورسینا مشتمل بر زندگی و روزگار و آثار شیخ توسط مرحوم
سعید نفیسی ، تهران سال ۱۳۳۳ شمسی ، از انتشارات کتابفروشی دانش .
- ۱۱- علم النفس ابن سینا به کوشش دکتر علی اکبر سیاسی ، تهران ۱۳۳۳
شمسی . از انتشارات دانشگاه تهران به شماره ۲۰۳ .
- ۱۲- عيون الحکمه به کوشش مجتبی مینوی ، تهران ۱۳۳۳ شمسی از
انتشارات دانشگاه تهران .
- ۱۳- مخارج الحروف به کوشش دکتر برویز نائل خانلری ، تهران سال
۱۳۳۳ شمسی ، از انتشارات دانشگاه تهران بهشماره ۲۰۷ .
- ۱۴- سرگذشت ابن سینا متن عربی به قلم ابوعبید جوزجانی و ترجمه
شادروان سعید نفیسی ، تهران سال ۱۳۳۳ شمسی .
- ۱۵- کتاب التنبیهات والاشارات توسط محمود شهابی ، سال ۱۳۳۹
شمسی ، انتشارات دانشگاه به شماره ۶۲۳ ، که ضمن آن کتاب «لباب الاشارات»
فخرالدین رازی نیز میباشد و از طرف مجله دانشکده ادبیات دانشگاه تهران در

شماره چهارم سال اول در تیرماه ۱۳۳۳ شمسی ضمن پنج مقاله به قلم چهار تن از دانشمندان ایرانی و یک تن غیر ایرانی انتشار یافته است .
۶- مجله قاهره هزاره ابوعلی بن سینا این مجله در لاهور (پاکستان) در باره ابوعلی بن سینا چاپ شده است .

ج) در باره شیخ و آثار آن کتب و رسالاتی که انتشار یافته است :
غیر از رسالاتی که در قسمت (الف و ب) نکارش رفت تعداد زیادی جزو و کتاب و رساله و مجله بنام شیخ چاپ گردیده است :
۱- از نخستین رسالاتی که مربوط به شیخ میباشد در سال ۱۳۱۵ از طرف شادروان دکتر قاسم غنی میباشد که در آن علاوه بر شرح حال ، سه جنبه طب و فلسفه و ادب شیخ را بیان داشته است .

۲- معراج نامه به گوشش مرحوم دکتر مهدی بیانی .
۳- کتاب حکمت بوعلی سینا ، مرحوم شیخ محمد صالح مازندرانی .
۴- از طرف کمیسیون ملی یونسکو در ایران نیز در سال ۱۳۲۸ شمسی رساله‌ای به زبان فرانسوی تحت عنوان :

« Commémoration du Millénair d'Avicenne en IRAN. »

و ایضاً به سال ۱۳۲۹ شمسی رساله دیگری به زبان انگلیسی تحت عنوان : « Avicenna, his Life and Works ». که حاوی ترجمه مختصری از احوال ابن سینا و آثار مهم اوست انتشار یافت .

۵- از طرف شیر و خورشید سرخ ایران در مجله ماهانه شیر و خورشید از خرداد ۱۳۳۷ شمسی به بعد مقالاتی به شرح زیر انتشار یافت :
نظری به عقاید پزشکی ابن سینا به قلم مرحوم دکتر عباس نفیسی .
پزشک و فیلسوف بزرگ ایرانی ابوعلی سینا به قلم دکتر ذبیح الله صفا .
هزاره یک مرد بزرگ به قلم علی اصغر حکمت که به اังلیسی انتشار یافته است .

گذشته از رسالات و جزوها و کتابها که در جشن هزاره ابن سینا انتشار یافت از طرف اغلب وزارتتخانه‌های کشور ، به مانند وزارت امور خارجه و وزارت پست و تلگراف و تلفن و وزارت فرهنگ و راه و سازمان برنامه و مردم خیر و دانشمندان و دانش پژوهان نیز کمک‌هائی شد و هدایا و کتب و امثال آن به آرامگاه شیخ اهدا گردید .

بعلاوه در ایران (چه در تهران و چه در شهرستانها) و در کشورهای خارجه رسالات و انتشارات قابل توجهی از طرف دانشمندان و محققان در باره شیخ چاپ و انتشار یافت .

George G. Curran
Chairman, Mathematics Dept.
University of Michigan 115A

امضاء خط یادگار پروفسور نوذر کامرون در جشن هزاره شیخ

وَهُوَ مُنْذِرٌ لِّلْأَنْتَارِ
كَمَا تَرَى

خط و امضاء پروفیسور ولادیمیر مینورسکی نایانده انگلستان در جشن هزاره این سینا

خط و اضفای پادگار پروفیسور عبداله کریم او ف نهاینده شوروی دد جشن هزاره شیخ

لر علاجات شیل خیل خوشال تسمیه
زیارت ایشکیه اورن
آر راستگشته هر دو راه را بر

خط و امضاء بلاگار پروفیسور دیجارد اینتگراوزن نایانده آمریکای شمالی در جشن هزاره شیخ